

Хто правду чинить – іде до світла
Іван 3,21

ЧАСОПИС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

МІСЦЕ

Всенародна проща до собору Святої Софії у Римі

Відбулася Всенародна проща до собору Святої Софії в Римі, котра розпочалася 13 жовтня. Того дня, ближче до вечора, було відслужено Велику вечірню та Чин благословення відновленого собору. Очолив богослужіння Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ.

Паломництво до собору Святої Софії продовжилося у неділю Архисерейською Літургією, яку очолив Блаженніший Святослав. Потім відбувся концерт української сакральної музики на честь Святішого Отця Венедикта XVI в одній із найстаріших базилік «Вічного міста» – церкві Святої Марії, ангелів та мучеників. Завершилося паломництво у

понеділок, 15 жовтня, Богослужінням у головному храмі Католицької Церкви – базиліці Святого Петра.

Нагадаємо, що будівництво собору Святої Софії було розпочато у 1967 році. У 1969 році Блаженніший Йосиф (Сліпий) та 17 українських єпископів, у присутності Папи Павла VI, який переніс сюди із базиліки св. Климента частину мощей цього святого і поклав під головний престіл, здійснили посвячення храму і запрестольної мозаїки, спроектованої видатним українським митцем Святославом Гординським. Реставраційні роботи храму було розпочато рік тому та завершено завдяки пожертвам вірних УГКЦ з усього світу.

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

Гарвардський професор виявила в Ісуса Христа «дружину». Ватикан назвав папірус підробкою – стор. 8

На чому присягає Президент України? – стор. 8

У чому зло окультизму та магії? – стор. 9-10

Болгарська Церква визнала Вангу відьмою – стор. 11

Месіянські євреї на батьківщині Месії. Хто вони такі? – стор. 12

• Листопад •
2012 РОКУ БОЖОГО
• Число •
88 / 9

Кількома рядками

«Я ХОЧУ УРОЧИСТО ВІДКРИТИ І В НАШІЙ ЦЕРКВІ РІК ВІРИ»

«Символічним актом благословення цього відновленого собору Святої Софії тут, у Вічному місті Римі, відповідно до постанови Синоду Єпископів нашої Церкви, відгукуючись на заклик Святішого Отця Венедикта XVI, хочу урочисто відкрити і в нашій Церкві Рік віри», – заявив на початку своєї проповіді Глава УГКЦ Блаженніший Святослав під час урочистої Архиерейської Божественної Літургії у неділю, 14 жовтня, у відреставрованому соборі Святої Софії в Римі.

ЛІТУРГІЄЮ У СОБОРІ СВ. ПЕТРА ЗАВЕРШИЛАСЯ ВСЕУКРАЇНСЬКА ПРОЩА ДО РИМУ

У рамках Всеукраїнської національної прощії, що проходила в Римі, 15 жовтня паломники мали нагоду взяти участь в Архиерейській Божественній Літургії та молитися акафіст на гробі священномученика Йосафата в головному храмі Католицької Церкви – соборі св. Петра. Літургію, яку було відслужено на катедральному престолі базилики, очолив владика Ігор (Возняк), Архiepіскоп і Митрополит Львівський.

СВЯТИШИЙ ОТЕЦЬ ОТРИМАВ ІЗ РУК ГЛАВИ УГКЦ ПОДАРУНОК ВІД УКРАЇНСЬКИХ ПРОЧАН

У рамках Всенародного паломництва до собору Святої Софії в Римі Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ, підніс Святішому Отцеві Венедикту XVI подарунок від українських прочан, які чисельно прибули до цієї святині. Предстоятель УГКЦ вручив Папі лампаду у вигляді римського собору Святої Софії, яку спеціально виготовили для цього зі срібла з позолотою спеціалісти київської ювелірної майстерні «Лобортас».

ГЛАВА УГКЦ ПРЕДСТАВИВ СВОЮ ЦЕРКВУ ЖУРНАЛІСТАМ

«Жива Церква, яка зростає та ефективно здійснює своє завдання евангелізувати» – так Блаженніший Святослав представив Церкву, яку очолює, під час брифінгу з журналістами, що відбувся 15 жовтня у Ватиканському прес-центрі.

У ВСЕНАРОДНОМУ ПАЛОМНИЦТВІ ДО РИМУ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ ПРОЧАНИ З ВОЛИНИ

Близько 50 прочан із Луцького екзархату УГКЦ взяли участь у Всенародному паломництві до Риму 13-15 жовтня за нагоди освячення оновленого собору Святої Софії, зведеного ще Патріархом Йосифом (Сліпим). Під час паломництва прочани відвідали багато європейських відпустових місць. Про це повідомив о. Володимир Зінко з Луцького екзархату УГКЦ.

БЛАЖЕННИШИЙ СВЯТОСЛАВ У РИМСЬКІЙ ОБИТЕЛІ ОТЦІВ-ВАСИЛІАН

24 жовтня на запрошення отця-протоархимандрита Генезія Віомара Блаженніший Святослав відвідав Римську василіянську обитель. Супроводжував Предстоятеля УГКЦ владика Діонісій (Ляхович), повідомив о. Єфрем Кончак, ЧСВВ. На зустріч із Блаженнішим прибули отці-василіяни, які виконують своє служіння в українських Папських колегіях.

У ТЕРНОПОЛІ МОЛИЛАСЯ МОЛОДЬ

25 жовтня у храмі Успіння Пресвятої Богородиці відбулася спільна молитва представників молодіжних організацій Тернополя за молодь. Розпорядження здійснювати молитву останнього четверга місяця дав владика Василь (Семенюк), Архiepіскоп і Митрополит Тернопільсько-Зборівський, підтримуючи ініціативу Патріаршої комісії у справах молоді УГКЦ у рамках творення Єдиного молодіжного простору.

З життя Львівської архієпархії

Щороку у День вчителя, який припадає на першу неділю жовтня, разом із шануванням вчителів у Львівській архієпархії відбувається й благословення катехитів на новий навчальний рік. Минулими роками ця важлива подія відбулася у стінах Львівської духовної семінарії. Однак

На Золочівщині освячено новий храм

21 жовтня – особливий день для жителів с. Козаки на Золочівщині. Сюди для освячення ново-збудованого храму прибув Пресвященний владика Венедикт, єпископ-помічник Львівський. Храм був вщерть наповнений гостями, священниками та молоддю із навколишніх сіл та міст. Під час Архиерейської Літургії владика Венедикт виголосив проповідь про дію Божої волі в нашому житті, а по завершенні Богослуження, звертаючись до вірних, наголосив: «Храм Господній освячується в житті не кожного поклоніння. Бог дав ласку потрудитися саме вашому поколінню, аби цей храм постав. Ми потребуємо місць, де в особливий спосіб зустрічаємося з Богом. Ваш храм і є тим місцем, де ви будете зустрічатися з Богом через прийняття Святих Тайн, звідки вас будуть проводити до вічності». Відтак владика

подякував усім за споруджений храм і нагородив жертводавців та будівничих пам'ятними подяками за їхні старання у спорудженні нової святині.

Адміністратор храму о. Михайло Городиський розповідає: «Ще два роки тому на цьому місці було широке поле, однак сьогодні з Божої волі, без підтримки поважних меценатів, тут постав храм, споруджений на честь Покрови Пресвятої Богородиці. Кошти на цей храм збиралися по всьому світу, серед моїх друзів за кордоном, по деканатах Львівської архієпархії, серед родичів та знайомих парафіян. І збудований він руками практично однієї родини, яка тут проживає – двох братів та їхніх трьох синів».

Довідка: Село Козаки на Золочівщині – це колишнє шахтарське селище та колишня резиденція римо-католицького архієпископа Кароля Гриневецького (1841-1929). Донині зберігся костел XIX століття. Однак за часів радянської влади там знаходився склад хімічних речовин, і через те неприємний запах та висока концентрація радіації в цій споруді не дозволяють проводити тут богослужіння. У селі на сьогодні зареєстровано 22 домівки і проживає там близько 70 осіб. Однак нечисельна, але ревна громада села не побоялася труднощів і разом зі своїм священником вирішила спорудити новий храм для служіння Богові.

Поповнення в монастирі сестер-студиток

13 жовтня, в переддень празника Покрови Пресвятої Богородиці, Пресвященний владика Венедикт, єпископ-помічник Львівський, відвідав монастир сестер-студиток у Львові (вул. Вічева, 2). Під час всенічного Богослужіння, яке включає в себе празничну Вечірню та Утреню, архиєрей звершив обличчини двох сестер-студиток – Наталії та Івони. Разом з вла-

диною молились отці-студити, які опікуються цим монастирем, сестри-монахині та дика Венедикт, єпископ-помічник Львівський, відвідав монастир сестер-студиток у Львові (вул. Вічева, 2). Під час всенічного Богослужіння, яке включає в себе празничну Вечірню та Утреню, архиєрей звершив обличчини двох сестер-студиток – Наталії та Івони. Разом з вла-

диною молились отці-студити, які опікуються цим монастирем, сестри-монахині та дика Венедикт, єпископ-помічник Львівський, відвідав монастир сестер-студиток у Львові (вул. Вічева, 2). Під час всенічного Богослужіння, яке включає в себе празничну Вечірню та Утреню, архиєрей звершив обличчини двох сестер-студиток – Наталії та Івони. Разом з вла-

диною молились отці-студити, які опікуються цим монастирем, сестри-монахині та дика Венедикт, єпископ-помічник Львівський, відвідав монастир сестер-студиток у Львові (вул. Вічева, 2). Під час всенічного Богослужіння, яке включає в себе празничну Вечірню та Утреню, архиєрей звершив обличчини двох сестер-студиток – Наталії та Івони. Разом з вла-

День катехита у Львівській архієпархії

архієпархії. Владика Венедикт. По завершенні Літургії владика поблагословив особисто кожного з катехитів, бажаючи їм сили, наснаги і Божої підтримки на новий навчальний рік. Відтак святкування продовжились святковим фуршетом і концертом народної музики у виконанні ансамблю бандуристок «Галичанка». Завершилась спільна зустріч катехитів акафістом до св. Климентія Папи перед його мощами у крипті храму та помазанням елеем, освяченим на мощах святого.

3 ЖИТТЯ Львівської архієпархії

40 молодих людей із с. Підгородне та двох парафій м. Золочева разом зі своїми духовними наставниками – отцем-деканом Михайлом Сукмановським, о. Юрієм Галабудю, о. Михайлом Городиським та о. Степаном Галаєм ділилися з головою Патріаршої комісії у справах молоді о. Ростиславом Пендюком своїми прагненнями щодо розвитку парафіяльних молодіжних спільнот. Серед питань, які чи не найбільше турбували молоді – байдужість однолітків до Церкви, потреба відстояти власну християнську позицію, визначення свого місця у суспільстві, боротьба з поганими звичками, створення благополучних сімей тощо.

Звертаючись до присутніх, о. Ростислав, зокрема, сказав: «Ми мусимо відчувати, загорітися тим, що ми є Церквою, ми мусимо її поширювати, говорити іншим про Того, в Кого ми віримо – про Бога! Ми маємо позбуватися думки, що священник повинен щось організувати, а всі інші – лише долучатися. Кожному потрібно проявляти ініціативу».

У свою чергу, протопресвітер Золочівський о.

Молодь Золочівського деканату турбується своїм майбутнім

Михайло Сукмановський зазначив, що молодіжне життя на парафії залежить великою мірою від самої молоді. Він заохочував присутніх запрошувати на такі зустрічі друзів – дівчата щоби приводили до храму хлопців, а хлопці – дівчат. «Не секрет, що саме у гарних християнських спільнотах молоді шукає собі пару, – наголосив о. Михайло. – Одним із моментів, що допомагає будувати та урізноманітнювати стиль життя молоді, є поширення інформації про спільноти та їхні заходи. Не бійтеся говорити зі своїми друзями, не бійтеся, якщо з вас насміхатимуться, наприклад, тому, що читаєте Біблію. Повірте мені – ті, які будуть з Вас найбільше сміятися, першими придуть за Вами до храму. Запросіть їх».

Зустріч стала добрим початком подальшої співпраці між молоддю, їхніми душпастирями та Комісією у справах молоді УГКЦ, адже в деканаті є багато активних, винахідливих та близьких для молоді священників, котрі є гарантами і рушіями гарного розвитку молодіжного життя у своїх парафіях.

За матеріалами Патріаршої комісії у справах молоді УГКЦ

чалася праця в групах, в часі якої священники мали дати відповіді на запитання стосовно впровадження читання Святого Письма в життя парафій, після чого на загальній зустрічі коор-

Владика Венедикт (Алексейчук)

отець Тарас Баричевський

отець-доктор Михайло Лесів

координатора Біблійного апостоляту УГКЦ, доктора біблістики.

Після перерви розпо-

динатори груп представили свої напрацювання.

Мету зустрічі можна зрозуміти зі слів кир Венедикта, які він висловив у коментарі для Медіа-Центру ЛДС: «Вислідом сьогоднішньої зустрічі має стати більша святість священників».

Роздумуємо над Словом Божим спільно

Свого часу з ініціативи Мабуть, не випадково Високопреосвященного назва цієї вступної зумитрополита Ігоря було стрічі відповідала першозасновано Інститут поштому пункту стратегії стійної формації духовенства, котрий діє у стінах Львівської духовної семінарії. Цього року в діяльності Інституту відбулися деякі зміни: тепер навчальні зустрічі відбуваються раз на місяць і є обов'язковими для всіх священників та дияконів архієпархії.

Відтак нещодавно відбулася перша у новому церковному році зустріч духовенства архієпархії. Оскільки зустрічі відбуваються в контексті впровадження в життя стратегії УГКЦ «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом», то й дали пунктам стратегії.

Розпочалася зустріч із молитви Шостого Часу, який у семінарійній церкві відслужив владика Венедикт. Після неї розпочалася власна конференція, яку вів отець-доктор Михайло Лесів – префект ЛДС та директор Інституту постійної формації духовенства. Розпочав її словом до присутніх владика Венедикт. Він побажав отцям добрих духовних плодів зустрічі, запросивши відтак до слова отця Тараса Баричевського – викладача біблійних курсів УКУ,

Наварія вшановує Пресвяту Богородицю

13 та 14 жовтня відбулися особливі події в церковному житті парохії Зіслання Святого Духа у с. Наварія Сокольницького протопресвітерату. Святування празника Покрови розпочалося в суботу у місцевому храмі акафістом до Богородиці. Після цього відбувся урочистий похід вулицями села, де з молитвою до Пречистої Діви на вустах та із запаленими свічками вірні парохії здійснили прославу Богородиці.

У своєму слові до вірних на-

стоятель храму о. Ігор Гарась наголосив на тому, що вірність Марії – Матері Христа – є справжнім прикладом для нашого наслідування, «адже навіть у Старому Завіті Господь, задля мізерної кількості вірних Йому осіб, готовий був не губити краю. Тому, будучи вірними, ми здатні випрошувати і собі та іншим незчисленних ласк від Бога за посередництвом Богородиці». Молитовні чужання суботнього вечора завершилися Великою Вечірнею з Литією та молебнем.

У неділю, в день свята Покрови Пресвятої Богородиці, усі вірні парохії молилися Утреню та святкову Божественну Літургію, яку очолив декан Сокольницький о. Василь Мудь у співслужінні з настоятелем парохії с. Малечковичі. Після Літургії усі співом прославляли Богородицю, фігуру якої було освячено на церковному подвір'ї. В молитвах усі спільно віддали себе й усю парохію с. Наварія під Покров Пресвятої Богородиці.

о. Олег ЛУКА

Кількома рядками

«БОГОСЛОВ ПОВИНЕН ПРАЦЮВАТИ ТВОРЧО», – БЛАЖЕННІШИЙ ЛЮБОМИР НА ЗУСТРІЧІ ЗІ СТУДЕНТАМИ

24 жовтня Блаженніший Любомир (Гузар) зустрівся зі студентами та працівниками УКУ в Колегіумі ім. Йосифа Сліпого. Він закликав студентів докладати більше зусиль, аби краще розуміти свою віру. «Знання є надзвичайно важливим фактором. Треба, щоб ви розуміли власну релігійну практику, усвідомлювали «чому», і ваше розуміння віри відповідно розвивалося. Адже Церква – це спільнота, у якій треба жити і відчувати, що ми є її частиною, яка вірить у Бога і робить щось разом».

В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКІЙ АРХИЄПАРХІЇ ШКОЛЯРАМ РОЗПОВІДАЮТЬ ПРАВДУ ПРО АЛКОГОЛЬ

3 благословення прот. Олександра Левицького, ректора Івано-Франківської семінарії УГКЦ, брати-семінаристи провели нещодавно в місцевій школі № 19 практичний урок для учнів 8-х класів на тему «Правда про алкоголь». Про це повідомляє інформаційна служба підкомісії «За тверезість життя» Івано-Франківської архієпархії УГКЦ.

У ЛУЦЬКУ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ПАТРІАРХА ЙОСИФА

У заході, який відбувся 24 жовтня з благословення владики Йосафата (Говери), екзарха Луцького, взяли участь студенти і викладачі МАУП та духовенство Луцького екзархату УГКЦ.

ВИДАНО ФОТОАЛЬБОМ «ПРИЌЗД ПАТРІАРХА УГКЦ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА (ШЕВЧУКА) НА ДОНЕЧЧИНУ»

Співробітник Центру релігієзнавчих досліджень і міжнародних духовних стосунків Леся Скубко видала 72-сторінковий кольоровий фотоальбом «Приїзд Патріарха УГКЦ Блаженнішого Святослава (Шевчука) на Донеччину (13-16 травня 2012 року)». За підтримки та з консультативною допомогою президента Центру Ігоря Козловського авторка збирила фотоматеріали та здійснила відповідну дизайнерську роботу.

ТОЛОКА НА АСКОЛЬДОВІЙ МОГИЛІ В КИЄВІ

20 жовтня на Аскольдовій могилі відбувся запланований захід – толока біля церкви св. Миколая. Спершу о 8.00 розпочалася Божественна Літургія, після чого об 11-й відкрили толоку. Це вже четвертий рік поспіль люди доброї волі збираються тут, аби прибрати територію, посадити дерева, згребти листя тощо.

УКРАЇНСЬКІ КАПЕЛАНИ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У НАВЧАННІ

До навчального центру В'язничної служби Республіки Польща в Попово-над-Бугом, що знаходиться в єпархії Плоцьк, з'їхалося близько 200 католицьких капеланів. Україну у реколекціях та навчанні представляли капелани о. Михайло Бугай (Тернопільсько-Зборівська архієпархія), о. Андрій Лемчук (Бучацька єпархія) та о. Олексій Куйбіда (Коломийсько-Чернівецька єпархія).

У БАРСЕЛОНІ ВІДЗНАЧИЛИ 120-ТУ РІЧНИЦЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПАТРІАРХА ЙОСИФА

21 жовтня в храмі Матері Божої Неустанної Помочі м. Барселона (Іспанія) відбулося святкування 120-ї річниці з дня народження Патріарха Йосифа Сліпого. Українська молодь Барселони представила присутнім життєвий шлях Патріарха через розповідь, супроводжувану переглядом слайдів. Роздуми над «Заповітом» Йосифа Сліпого та зачитані уривки його листів із Сибіру допомогли присутнім глибше розкрити особу Блаженнішого.

Насамкінець учасники заходу перейшли до церковної зали, де змогли також оглянути невелику виставку, пов'язану з життєвим шляхом Йосифа Сліпого. На згадку про цей день присутні отримали образок із зображенням слуги Божого Патріарха Йосифа та молитвою за його прославу.

Кількома рядками

ВИЙШЛО ПРЕЗЕНТАЦІЙНЕ ВИДАННЯ ПРО СЕМІНАРІЮ УГКЦ У КИЄВІ

У Київській Трьохсвятительській духовній семінарії вийшло презентаційне видання «Новий центр богослов'я в Києві». Воно містить інформацію про створення та історію розвитку духовного закладу Унійної Церкви на Центральних теренах України, який був заснований митрополитом Левом Шептицьким у 1790 році в м. Радомишлі (Житомирська обл.), про розвиток і сучасний стан семінарії, а також програми на найближчу перспективу.

У РИМІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ СОЛОМІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

Під патронатом УГКЦ у співпраці з Посольством України в Італії, міською радою Риму та українськими громадськими асоціаціями 19 жовтня в Кампідольйо (зал Гонзаґа) відбулася Міжнародна конференція «Соломія Крушельницька – українська квітка на італійській землі».

У ЛЬВІВСЬКІЙ ДУХОВНІЙ СЕМІНАРІЇ ВІДЗНАЧИЛИ 416-ТУ РІЧНИЦЮ БЕРЕСТЕЙСЬКОГО СОБОРУ

Вечір, присвячений цій події, для семінарійної спільноти підготували студенти V-го курсу семінарії. Форма вечора була підібрана напрочуд вдало. Художнє оформлення сцени і залу було сприятливим тлом для наукових доповідей, які виголосили брати п'ятого курсу – бакалаври богослов'я, та проілюстрували їх підібраним відеорядом.

ГЛАВИ КОНФЕСІЙ ЗАКЛИКАЛИ ПРЕЗИДЕНТА ВЕТУВАТИ ЗМІНИ ДО ЗАКОНУ ПРО СВОБОДУ СОВІСТІ

Глави Церков і релігійних організацій закликали Президента України ветоувати зміни до Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», передбачені ухваленим законопроектом № 10221. Відповідний лист був переданий особисто Віктору Януковичу під час його зустрічі з членами Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій (ВРЦіРО), що відбулася 17 жовтня в приміщенні Адміністрації Президента України.

У СОКІЛЬНИЦЬКОМУ ДЕКАНАТІ ЗІБРАНО КОШТИ ДЛЯ ПОТРЕБ КИЇВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ

Згідно з рішенням Синоду Єпископів УГКЦ, єпархії, що розташовані на західних теренах України, опікуватимуться єпархіями Східної України у фінансових справах. Ця допомога буде призначена для потреб парафій на Сході, яким необхідна допомога для належного функціонування храмів та організації духовного життя. Львівська архієпархія допомагатиме парафіям Київської архієпархії.

ВЛАДИКА СТЕПАН (МЕНЬОК) ВЗЯВ УЧАСТЬ В УРОЧИСТІЙ АКАДЕМІЇ

НА ЧЕШТЬ ПАТРІАРХА ЙОСИФА (СЛІПОГО)
13 жовтня в Донецьку, у музеї «Смолоскип», у рамках Форуму небайдужих відбулася урочиста академія «Людина Всесвіту – великий українець Йосиф Сліпий». У Форумі взяв участь владика Степан (Меньок), екзарх Донецько-Харківський, який розповів цікаві факти з життя Патріарха. Наприкінці доповіді єпископ зачепив болісне для українців питання поділу, відзначивши: «Якщо би Схід знав краще Захід, а Захід – Схід, то влада не могла би нас так протиставляти».

З життя УГКЦ

Освячено новозбудовану святиню УГКЦ у Борисполі

21 жовтня у м. Бориспіль (Київська архієпархія УГКЦ), де є адміністратором місцевої парафії є о. Ігор Шабан, було освячено храм на честь Рівноапостольного князя Володимира та княгині Ольги. Божественну Літургію та Чин освячення храму здійснив владика Йосиф (Мілян), єпископ-поміч-

ник Київський, Протосинкел Київської архієпархії УГКЦ. Свій особливий вклад у Святу Літургію зробив семінарійний хор, який щораз то краще дозріває у мистецтві літургійного співу. До нового храму подаровано ікону Різдва Христового, як своєрідний символ народження дому Божого – ще однієї

святині, котра постала у Борисполі.

По закінченні Божественної Літургії та освячення храму владика Йосиф подякував о. Ігорю Шабану, жертвою якого стали парафіяни, які спричинилися до будівництва святині.

«Потрібно наголосити, що лише 28 липня 2012 року було освячено

хрест на місці майбутньої будови, а буквально за три місяці ми освятили храм. Нехай же благодатна ласка Бога потужною своєю десницею надалі розбудовує храми людських душ», – наголосив владика Йосиф.

Прес-служба Київської архієпархії УГКЦ

У Черкасах вітали ветеранів УПА

українському народі. Потім він говорив про УПА, підкреслюючи, що це – одна з найкращих армій, яка була такою завдяки великій самопожертві та свідомості її вояків. «Сьогодні відбувається історична подія, адже ми в центрі міста Черкаси вперше вітаємо ветеранів УПА. Крім цього, тут проходить концерт, на якому лунають бандерівські пісні», – наголосив о. Юліан.

Вітаючи ветеранів УПА, о. Юліан відзначив голову Черкаської обласної організації ОУН-УПА Віру Борушевську, яка є парафіянкою храму Покрови Божої Матері. Священик подарував п. Вірі диск із новим фільмом УГКЦ «Отець Кадило», який був випущений до 70-річчя створення УПА, а також надав фінансову допомогу.

Департамент інформації УГКЦ

Днями в Черкасах, у приміщенні Обласного академічного музично-драматичного театру, вперше відбувся концерт, присвячений святу Покрови Пресвятої Богородиці. Захід відкрив о. Юліан Шеремета – військовий капелан, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці УГКЦ в Черкасах. Режисерами дійства були Юрій Прокопчук та Сергій Проскурня.

Звертаючись до присутніх, о. Юліан спершу наголосив на значенні покрову Божої Матері в

Освячується Хмельниччина

Чин освячення церкви Пресвятої Трійці в смт. Вовковинці (Деражнянський район Хмельницької області) здійснив первоієрарх Тернопільсько-Зборівський митрополит Василій (Семенюк). Святиню збудовано відповідно до архітектурного задуму унійного храму у формі хреста, який, згідно з архівними даними, тут був споруджений ще у 1720 році.

Святкову Божественну Літургію очолив сам владика Василій. Спів-

служили йому декан Хмельницький о. Іван Данкевич, декан Козівський о. Євген Бойко та священики деканату. У зверненні до вірних архієпископ подякував усім жертводавцям та вірним, які працювали на будівництві храму, закликав кожного до щирої молитви у новій святині за Україну, за єдність і любов між християнами та, в першу чергу, між українцями.

«До кінця XVII століття у селі стояв Хрестовозд-

вигенський дерев'яний храм, – розповідає місцевий священик о. Іван Бойко, – однак, зважаючи на значні пошкодження, у 1727 році, а його наступником від 1741 року став о. Феодор Баштуловський. У 1936 році, за радянської влади, храм розібрали, а рештки ми знайшли відомості, спалили».

Ще одна парохія УГКЦ в Донецьку

У м. Донецьку зареєстровано парафію УГКЦ Успення Пресвятої Богородиці, яка стала четвертою греко-католицькою громадою у місті. Нагадаємо, що у м. Донецьку вже діє Катедральний храм Покрову Пресвятої Богородиці, парафія Преображення Господнього та каплиця Богородиці – Цариці

вервиці. Про це повідомив парох новозареєстрованої парафії о. Лев Кметко. Як розповів священик, нову парохію зареєстровано з ініціативи самих мешканців міста, і наразі відбувається процес отримання земельної ділянки для зведення каплиці цієї парафії. «Донецьк – пів-

торамільйонне місто, тому перспективи розвитку УГКЦ тут є значними, – зауважує о. Л.Кметко. – Особливістю цього регіону України є те, що греко-католицькі священики тут катехизують і євангелізують людей, які вважають себе християнами, але в той же час не провадять християнського способу життя».

3 ЖИТТЯ УГКЦ

Архисерей поблагословив єдиний у Європі парк скульптур

Преосвященний владика Миколай (Сімкайло), єпископ Коломийсько-Чернівецький, поблагословив єдиний в Європі парк скульптур з каменю «Сім чудесних писанок», який влаштовано в парку м. Коломия. Протягом цілого тижня скульптори з різних куточків України втілювали в життя проект скульпторів-каменярів.

Керівником проекту стала шеф-редактор тижневика «Коломийські вісти» Оксана Островська. Саме вона стала переможцем Всеукраїнського конкурсу серед обдарованої молоді й отримала ґрант Президента України – 73,5 тисячі гривень – на його реалізацію.

Розпочалося дійство на території Коломийського педагогічного коледжу, де відбулася презентація й освячення однієї з «Семи чудесних писанок». Опісля урочистою ходою всі учасники заходу попрямували до музею писанкового розпису, де відбулося відкриття парку скульптур.

Преосвященний владика Миколай відзначив велику цінність реалізації цього проекту: «Приємним є факт, що в нашому місті ми відкриваємо парк скульптур «Сім чудесних писанок». Віриться, що праця цих людей на

віки впишеться в історію нашого міста та в подальший розвиток культури в нашому краї і стане поштовхом для нових творчих задумів, котрі з Божим благословенням вдасться втілити в життя».

Євангелізаційна місія на Кіровоградщині

Патріарша комісія УГКЦ з питань євангелізації у співпраці з Львівською архієпархіальною комісією розробила проект місійної праці на Сході України. Для цього було скликано окрему євангелізаційну групу. Цього разу група працювала в Кіровоградському деканаті Одесько-Кримського екзархату, зокрема у м. Знам'янка, в с. Володимирівка Знам'янського району та с. Червоновершка Компаніївського району Кіровоградщини. У місійній євангелізації взяли участь голова Комісії з питань євангелізації Львівської архієпархії УГКЦ Віра Ценглевич, п'ятеро студентів останнього курсу Львівської духовної семінарії і волонтери Школи духовності та євангелізації УГКЦ. Учасники місії привозили в місця євангелізації мощі блаженних священномучеників Омеляна (Ковча) та Миколая (Чарнецького), а також мученика Володимира (Прийми).

Останнім пунктом євангелізації стала парафія Різдва св. Івана Христителя УГКЦ, що в Кіровограді. Тут місіонери проводили зустрічі з людьми, намагаючись донести до мешканців міста Божу любов. Проповідники також відвідали міський

інтернат «Барвінок», де семінаристи розповідали дітям про Бога, грали з ними в ігри, співали християнських пісень, а на згадку роздали їм дитячі християнські журнали «Зернятко» та «100 талантів» видавництва «Свічадо», а також солодощі. Як зазначають учасники євангелізаційних місій, у цій парохії відчувається завзятість пароха у голошенні Божого Слова та в духовному проводі своїх вірних.

На зворотному шляху до Львова євангелізаційна група відвідала парафію УГКЦ Різдва Христового в Білій Церкві, що на Київщині. Там для парафіян відбувся концерт гурту «Куди йдеш» («Quo Vadis») та коротка євангелізаційна програма.

Департамент інформації УГКЦ

Духовна місія отців- редемптористів на Тернопільщині

Семиденна духовна місія відбулася на парафії УГКЦ с. Підгородне (Тернопільський район). Благословити початок духовної віднови парафії прибув владика Василій Семенюк, архієпископ і митрополит Тернопільсько-Зборівський УГКЦ, а очолили її отець-митрат Михайло Шевчишин, ЧНІ, та о. Роман Жиравецький, ЧНІ.

Місія розпочалася архисерейським молебнем до Божої Матері, після у четвер, коли були при-

чого митрополит Василій поблагословив початок великої справи і закликав усіх вірних скористати з цього дару неба – Святої Місії. На допомогу пароху у сповіді були запрошені священники з сусідніх парафій.

– Напевно, не було такої душі, яка б не відбула святу Сповідь і не прийняла до свого серця Тіло і Кров Ісуса Христа, – розповідає парохіяннин Михайло Лесюк. – Щось надзвичайного діялося

везені мощі блаженного Миколая Чарнецького. Незважаючи на віровизнання і на пізню вечірню пору, прийшла величезна кількість людей, аби поклонитися мощам святого мученика, попросити у Господа ласки через його заступництво й отримати благословення святим елеєм. Багато матерів і батьків тримали на руках немовлят. Вірні не забули у своїх молитвах і тих, хто відійшов у вічність.

У суботу відбулося благословення дітей, батьків та християнських родин. Також проводились зустрічі з молоддю за участю братів-семінаристів Тернопільської духовної семінарії. В неділю, на свято Покрови Пресвятої Богородиці, по Службі Божій відбулося закінчення місії. На цю урочистість прибули священники деканату. З нагоди місії був виготовлений великий хрест, з яким відбувся урочистий похід вулицями села. Відтак священники освятили воду і хрест. Хресне знамення парафіяни встановили на церковному подвір'ї на згадку про місію.

Вітаємо ювіляра

С ДНЕМ РОЖДЕНИЯ, ОТЕЦ БОГДАН!

Церковний комітет, прихожане храма Покрова Пресвятої Богородиці и общественность города Евпатории сердечно поздравляют с днем рождения священника прихода Богдана Костецкого.

В городе-курорте молодой священнослужитель появился в 2005 году. Первый год в его служении был самым трудным, ведь до этого в городе не было греко-католической церкви. Но скоро выяснилось, что, несмотря на молодость, отец Богдан отличается добротой души, доброжелательностью, мягкостью, тактичностью, справедливостью, он с открытым сердцем встречает каждого входящего в храм, веря, что туда прихожанина привела любовь к Богу. Его христианская любовь проявляется в участии в жизненных проблемах прихожан, облегчении бремени их насущных забот. Отец Богдан знает по именам каждого прихожанина и членов их семей, что привлекает к нему сердца верующих. Он умеет мягко и ненавязчиво посеять в душе человека слово Божье. Несмотря на непростые порой взаимоотношения с органами власти, отец Богдан, благодаря своей дипломатичности и мудрости, с честью выходит из любой ситуации, что заслуживает большого уважения к нему. Эти человеческие качества подмечают все, общающиеся с отцом Богданом, и их сердца благодарно раскрываются ему навстречу.

Глубоко уважая отца Богдана, пришедшего в храм по призванию, прихожане и городская общественность от всей души желают ему крепкого здоровья, необходимого ему в его служении, терпения в преодолении невзгод, как многодетному отцу – желают его детям здоровья и послушания, а главное – приумножения числа прихожан. Да пребудет с ним любовь Господа нашего Иисуса Христа! Многие и благие лета Вам, отец Богдан!

Нина ХИРСИНА, Евпатория (АР Крым)

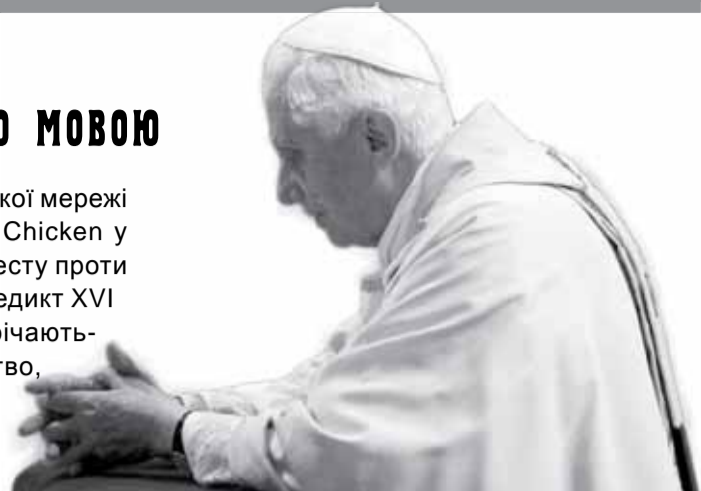

Папа Римський вперше виголосив молитву арабською мовою

10 жовтня Папа Римський Бенедикт XVI вперше виголосив молитву арабською мовою в промові, присвяченій 50-річчю початку скликання Другого Ватиканського Собору.

«Папа молиться за всіх арабських ораторів. Нехай благословить вас усіх Господь», – прочитав арабською Вселенський Архиєрей. І це на тлі того, що місяць тому сотні демонстрантів під-

палили будівлю ресторану американської мережі швидкого харчування Kentucky Fried Chicken у ліванському місті Тріполі на знак протесту проти візиту сюди Папи Римського. Сам Бенедикт XVI зазначив, що саме в цьому місті зустрічаються три авраамічні релігії: християнство, іслам та юдаїзм.

Кількома рядками

СУД У НІМЕЧЧИНІ ПІДТВЕРДИВ ПРАВО ЦЕРКВИ ЗБИРАТИ ПОДАТОК

Суд у Лейпцігу постановив, що німецькі католики можуть залишатися членами Церкви лише в тому випадку, якщо вони сплатять спеціальний церковний податок, повідомляє Бі-Бі-Сі. Всі громадяни Німеччини, офіційно зареєстровані як католики, протестанти або юдеї, повинні сплачувати релігійний податок у розмірі 8-9% від їх річного прибуткового податку. Цей податок був уведений на початку XIX століття як компенсація за націоналізацію церковного майна.

Днями Лейпцігський федеральний адміністративний суд розглядав позов професора церковного права Хартмута Цаппа, який, вийшовши на пенсію, заявив, що більше не збирається платити церковний податок, але має намір залишитися в католицькій вірі, продовжувати молитися і приймати святе причастя. Колишній викладач Фрайбурзького університету стверджував, що приналежність до Церкви визначається вірою людини, а не фінансовими стосунками між ними. Проте Лейпцігський суд не зважив на аргументацію Хартмута Цаппа і постановив, що приналежність до Церкви не може бути частковою.

За даними Бі-Бі-Сі, в 2011 році церковний податок приніс Римо-Католицькій Церкві Німеччини 5 млрд євро, а протестантській – 4,5 млрд.

ДІВЧИНА З КАНАДИ ЗІБРАЛА 100 ТИСЯЧ ЛИСТІВ ПРОТИ АБОРТІВ

Менш ніж за півроку 17-річна дівчина з Онтаріо (Канада) вмотивувала 100 тисяч осіб надіслати до парламенту листи на захист дітей, що не народилися. Так, у березні цього року Александра Джемсі розпочала кампанію проти абортів під назвою «Letters4Life». Її метою було надіслати до парламенту країни 100 тисяч листів. Дівчина не лише змогла досягти мети, але і перевищити кількість запланованих на початку листів на 16 тисяч.

– Це чудово. Я навіть не сподівалася, що вдасться зібрати таку кількість листів, – прокоментувала успіх кампанії Александра. – Люди залучали свої парафії, друзів та сім'ї, і тому звістка про кампанію поширилася, як пожежа.

За статистичними даними, в Канаді щороку проводять близько 100 тисяч абортівних втручань. Дитя в утробі можуть абортувати на будь-якому терміні і з будь-якої причини.

ПОПУЛЯРНОМУ ХРИСТІАНСЬКОМУ ТЕЛЕКАНАЛУ ЗАГРОЖУЄ ЗАКРИТТЯ

Відомий у Польщі християнський телеканал «Religia.tv» через економічні проблеми балансує на межі закриття, повідомляє агентство KAI.

У 2007 році телеканал сформувався завдяки приватній ініціативі. В даний час він показує своїм глядачам виключно фільми християнського вмісту. Підготовка спеціальних програм на телеканалі припинена: всі тележурналісти, що працювали на каналі, вже втратили свої робочі місця.

Перший чемпіонат світу з шахів серед духовенства

В римській Галереї Альберто Сорді і Папському Ораторії святого Павла у Ватикані вперше в історії відбувається «Clericus chess international» – перший Чемпіонат світу з шахів серед священників. Тут зібралися священнослужителі з Індії, Філіппін, Європи, Північної

і Латинської Америки, представивши таким чином практично всі континенти. Ставленню Церкви до цієї гри була присвячена проведена в рамках зустрічі конференція «Шахи і Церква: ігри святих».

В історії існували різні періоди – від несприйняття і заборони гри за

часів св. Петра Даміані до повної реабілітації в епоху папи Медічі, який особисто був завзятим шахістом. Будучи психотерапевтом і фахівцем в області психології спорту, один з головних організаторів турніру Джузеппе Сіро підкреслив етичну складову гри в шахи: людяність, дотримання правил, пошана іншої людини, виховання відповідальності. «Все це, – підкреслив психолог, – може бути передано на невербальному рівні нашим дітям вже в ранньому віці і може стати реальним протистоянням проблемам дитячої агресивності та знущань з однолітків».

Більшість голосів Європарламенту, включно з Італією, проголосував на користь прийняття програми «Шахи у школах» на території Євросоюзу і введення шахів до навчальних програм.

Католицькі єпископи викрили віце-президента США в брехні

Конференція католицького єпископату США прокоментувала вислови демократа Джо Байдена, зроблені ним під час дебатів з республіканським кандидатом Полом Раяном, – повідомляє Християнський мегапортал invictory.org. Владика вважають, що Байден збрехав, стверджуючи, що уряд не змушує конфесійні інститути оплачувати «контроль народжуваності». За словами єпископів, реальна ситуація з «контролем народжуваності» виглядає абсолютно інакше: церковні установи повинні в рамках медичного за-

безпечення оплачувати своїм працівникам придбання контрацептивних засобів, навіть якщо користування ними протирічить їхнім поглядам і вірі.

У травні цього року понад чотири десятки найбільш впливових католицьких структур у США, серед яких – найбільші єпархії та університети, подали до суду позови до Міністерства охорони здоров'я та соціальних служб США, а також до адміністрації президента. На думку католицьких лідерів країни, судовий розгляд стане останньою можливістю тиску на уряд США, який, порушуючи принципи релігійної свободи, змушує католиків, всупереч власній совісті, оплачувати зі своїх податків засоби стерилізації і контрацепції, що несумісне з їхнім віросповіданням.

Раніше Конференція католицьких єпископів США заявляла, що президент країни Барак Обама і пов'язані з ним ЗМІ обманюють суспільство, пропагуючи контрацептиви як профілактичний засіб, який «зробить жінок щасливими». Зокрема,

кардинал Даніель ді Нардо наводив статистичні дані, згідно з якими, більшість жінок, що звертаються до клінік, аби зробити аборт, завагітніли, незважаючи на те, що користувалися протизаплідними засобами. Крім того, за словами кардинала, підтримана адміністрацією президента кампанія з профілактики венеричних захворювань за допомогою контрацептивів також є обманом, адже вони не захищають від ВІЛ-інфекції і сприяють розвитку раку грудей у жінок, оскільки виготовляються на гормональній основі.

Курси для духовенства з лояльного ставлення до режиму

Католицьких священників та ченців Шанхайської єпархії у Китаї зобов'язали пройти курс із лояльного ставлення до режиму. Близько 80 єпархіяльних священників і приблизно стільки ж ченців було примушено вислухати лекції про стосунки держави і Церкви, почуття обов'язку перед кра-

їною, права і незалежне становище Церкви, які прочитали їм професори Шанхайського інституту соціалізму, повідомляє usanews.com. Слухачі курсу були розділені на три групи і тричі протягом вересня мали бути присутніми на лекціях тривалістю 12 годин, після чого ще й скласти іспит.

Спостерігачі вважають, що причиною такої акції властей стало повернення на посаду вікарного єпископа Таддеуса Ма Дакіна, який відкрито висловив свій осуд щодо лояльних до режиму священників під час своєї єпископської хіротонії в липні цього року.

Мандруючи Інтернетом

Чим католицизм відрізняється від англіканства?

На фото: **Венедикт XVI Папа Римський.** (Вікіпедія)

Англіканську Церкву називають Церквою, яка з'явилася в Англії після відлучення короля Генріха VIII та його відділення від Риму. Це сталося в 1534 році. По суті, англіканство виникло як «пом'якшена» форма протестантства, що полягала головним чином у запереченні примату (першенства) Римського Папи.

Англіканство характеризується трьома основними елементами: підпорядкування Церкві державі (главою Англіканської Церкви є англійський монарх); ієрархічна структура, що виключає Римського Папу, але яка зберегла останні рівні священного сану – дияконство, пресвітерство і єпископство; і, нарешті, Prayer Book – збірка канонічних моли-

тов, яка є другим за значимістю священним текстом після Біблії.

Англіканство має довгу і складну історію. Відразу після відділення від Римської Церкви воно розпалося на різні течії. Деякі з них у різні епохи більше наближались до протестантства, інші – до католицизму. У XVII столітті послідовники кальвінізму, звані також пуританами, з одного боку, сформували Пресвітеріанську церкву в Шотландії (яку, як і в реформованому кальвінізмі, очолює Синод), а з іншого – різні конгрегаціоналістські церкви. У XVIII столітті завдяки проповіді братів Уеслі з'явився рух пієтизму, що дав початок заснованій у 1784 році Методистській церкві. У XIX столітті так званій «Оксфордський рух» на чолі з Ньюменом, П'юсі та Кіблом намагався зблизитися з Католицькою Церквою, але безуспішно (у тому числі й унаслідок переходу Ньюмена в католицизм).

Католицька Церква не визнає висвячування англіканців. Англіканські священники і єпископи не можуть здійснювати дійсне Таїнство Євхаристії, а також відпускати гріхи. Оскільки англіканство є протестантизмом (хоча й у поміркованому вигляді), в ньому діє принцип «Sola Scriptura», а Святе Письмо інтерпретується вільно й індивідуально. І саме

На фото: **Архиєпископ Кенан Гібемескел Ровуен Вільямс.** (Вікіпедія)

спотворення догматичного та морального характеру призвели до того, що чимало англіканців сьогодні возз'єднуються з Католицькою Церквою. Твердим оплотом віри залишається апостол Петро, якою Христос поставив скелею, точкою опори для віри кожного християнина: «І ти колись, звернувшись, утверди братів твоїх» (Лк. 22, 32).

Останнім часом надходить безліч прохань з боку англіканців про приєднання до Католицької Церкви. Тому Папа Венедикт XVI заснував для цього особливі «персональні ординаріати».

За матеріалами «Радіо Ватикану»

Кількома рядками

КАТОЛІКОС-ПАТРІАРХ ІЛЛЯ II ОСВЯТИВ ТБІЛІСІ

27 вересня в Тбілісі вперше в історії Грузії відбулася церемонія освячення столиці, – повідомляє Християнський Мегапортал invictory.org. Освячення міста було проведено за рішенням глави Грузинської православної Церкви патріарха всієї Грузії Іллі II у зв'язку зі складною ситуацією в країні, що склалася напередодні призначених на 1 жовтня парламентських виборів.

Церемонія, повідомляє грузинське агентство GHN, була приурочена до свята Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього, яке відзначається православними християнами 27 вересня. Вона розпочалася одночасно в чотирьох різних околицях столиці – Сабуртало, Ваке, Дідубе і Самгорі, символізуючи тим самим Хрест Господній. Тисячі прихожан на чолі з духовними особами пройшли вулицями міста, читаючи молитви й окроплюючи вулиці міста свяченою водою, і об'єдналася на площі Героїв, де встановлено Меморіал полеглим за територіальну цілісність Грузії.

Потім процесія попрямувала до Метехського мосту в центрі Тбілісі, де о 18.00 розпочалося урочисте богослужіння. Там, на місці тортур 100 тисяч грузинів, Католикос-патріарх усієї Грузії Ілля II разом з іншими священнослужителями відслужив св. Літургію. Прилегла до мосту територія була повністю зайнята духовними особами й молільниками.

Перед початком Літургії патріарх привітав паству зі святом Воздвиження Чесного Хреста Господнього і відзначив, що Пресвята Богородиця завжди захищала і до цього дня захищає Грузію. По закінченні богослужіння грузинський Первоієрарх закликав присутніх попрямувати до катедрального собору Пресвятої Трійці, де відбулася панахида за душі полеглих в «абхазькій війні».

У ФРАНЦІЇ НЕВІДОМІ ПІДДАЛИ ТОРТУРАМ ДВОХ СВЯЩЕНИКІВ

У французькому місті Обані (на схід від Марселя, департамент Буш-дю-Рон) злочинці, намагаючися розжитися на гроші, піддали тортурам двох священників, повідомляє «Observatoire de la christianophobia».

Того вечора двоє невідомих напали на священників, що перебували в прицерковному будинку. Погрожуючи автоматом Калашнікова і ножом, вони зв'язали їх, заткнули їм роти і замкнули в одній із кімнат будинку, а самі шукати гроші. Та оскільки так нічого і не знайшли, один із них полоснув ножом по вуху священника, погрожуючи відрізати і палець. Згодом злочинцям вдалося вивити сейф, який, проте, вони не змогли відкрити, оскільки у священника не було від нього ключа. Нападникам довелося піти з порожніми руками, залишивши свої жертви зв'язаними. Потерпілим усе ж вдалося звільнитися і повідомити про напад в поліцію.

ЧИ БУВ МУХАМЕД У МЕЦЦІ?

Сенсаційне відкриття зробив британський історик, письменник і дослідник Том Голланд, – повідомляє християнське інформаційне агентство «Lately».

За його словами, він довго досліджував походження ісламу: вивчав артефакти, спілкувався з жителями, шукав факти, порівнював їх з історією – і так далі. У результаті дослідник зробив сенсаційне відкриття: пророк Мухамед ніколи в житті не був у Мецці! Крім того, судячи з фільму Голланда, іслам – це релігія, яка була створена штучно і за часів пророка Мухамеда вважалася сектою. Таким чином, іслам не є самостійною релігією, – стверджується у стрічці.

Незважаючи на наведені факти і докази, після обнародування фільму на адресу Голланда посипалися погрози і звинувачення в расизмі. «Голланд – лжеісторик!» – безапеляційно заявляють його опоненти.

У Росії священникам дозволили ставати депутатами

Священнослужителі Московського патріархату за виняткових умов та особливого благословення зможуть висувати свої кандидатури на виборах, постановив у Москві синод РПЦ. «У виняткових випадках, з міркувань крайньої церковної не-

обхідності, коли потрібно протистояти розкольницьким або іноконфесійним силам, які прагнуть використувати виборну владу для боротьби з Православною Церквою, Священний Синод або Синод самоуправної Церкви визнає осіб для участі в виборах до органів державної влади», – сказано в рішенні керівництва РПЦ. Також Синод в індивідуальному

порядку видає на це благословення. При цьому участь у виборах навіть за партійними списками не дає священнослужителю права бути членом політичної партії, сказано в документі.

У постанові, прийнятій Синодом, ще раз підкреслюється неприпустимість посідання священнослужителями будь-яких партійних посад і постів – незалежно від того, чи передбачають вони роботу на професійному рівні або членство в партії.

У 2011 році Архиєрейський собор вже ухвалив документ, в якому говорилося, що священнослужителі можуть брати участь у виборах у виняткових випадках і лише за крайньої церковної необхідності, проте порядок їх висунення не був прописаний.

За матеріалами РІА «Новості», Інтерфакс

На фото: **священник РПЦ Іван Охлостин – кіноактор, шоумен, байкер, креативний директор Євромережі. Балотувався у Президенти Росії, Державну Думу РФ, а з недавнього часу став духовником політичної партії «Правос делю».**

Християни Європи виступають проти легалізації гей-шлюбів

Юстиції підготувало у серпні концепцію закону про спільне позашлюбне проживання, який допоможе одностатевим парам реєструвати свої стосунки. Проте Рада Церков Естонії надіслала до Міністерства юстиції країни листа з вимогою відмовитися від розробки й ухвалення закону «Про співжиття», що юридично визнає співжиття представників сексуальних меншин.

У свою чергу, Асамблея православних єпископів Франції також різко засудила законопроект

про легалізацію одностатевих шлюбів, який у жовтні 2012 року обговорюватиметься у французькому парламенті. Православні владики Франції заперечують можливість об'єднання одностатевих людей у сім'ю з метою виховання дітей або спільного життя, передає BaltInfo.

Ще раніше Ватикан закликав французьких католиків протестувати проти легалізації гей-шлюбів, назвавши її серйозною загрозою для французької сім'ї і суспільства.

Також в Естонії тамтешне Міністерство

поза законом у 76 країнах, а у восьми, включно з Іраном, Мавританією, Суданом, Саудівською Аравією і Єменом, – карається смертю.

Також в Естонії тамтешне Міністерство

наприкінці вересня у своєму першому виступі на Генеральній асамблеї ООН президент Франції Франсуа Олланд закликав країни декриміналізувати гомосексуалізм у всьому світі. Зараз він є

наприкінці вересня у своєму першому виступі на Генеральній асамблеї ООН президент Франції Франсуа Олланд закликав країни декриміналізувати гомосексуалізм у всьому світі. Зараз він є

наприкінці вересня у своєму першому виступі на Генеральній асамблеї ООН президент Франції Франсуа Олланд закликав країни декриміналізувати гомосексуалізм у всьому світі. Зараз він є

Гарвардський професор виявила в Ісуса Христа «дружину»

Ватикан назвав папірус зі згадкою про жінку Ісуса піддробкою

28 вересня в офіційній газеті Святого Престолу «L'Osservatore Romano» була опублікована стаття про папірус, написана головним редактором видання Джованні Марією Віаном. Йдеться про сенсаційну заяву професора богослов'я Гарвардського університету Карен Л. Кінг' про те, що Ісус Христос, можливо, був одруженою людиною. Свої аргументи Карен Л. Кінг' вибудовує на словах, які вона виявила на коптському папірусі, що датується IV-им століттям нашої ери. «Ісус сказав їм: моя дружина», – говориться у фрагменті.

Про це професор розповіла в доповіді, виступаючи

на X Міжнародному конгресі коптських досліджень у Римі. За її словами, папірус розміром приблизно 3,5 на 7,5 сантиметра був наданий їй для аналізу невідомим приватним колекціонером. Фрагмент складається з 33 слів, розкиданих на 14-ти неповних рядках, що дає привід для найрізноманітніших тлумачень. З одного боку на ньому містяться вісім неповних рядків, написаних від руки, а на іншій стороні збереглися лише три слова й окремі знаки. Походження фрагмента невідоме, проте, судячи з того, що написи на ньому зроблені коптською мовою (мова ранніх християн

у Єгипті), вчені вважають, що папірус був знайдений у Єгипті.

У своїй доповіді Кінг' відзначає, що знайдений папірус – це «єдиний древній текст, що дійшов до нас, в якому міститься повідомлення, де Ісус говорить про свою дружину. Проте в документі немає доказів того, що Ісус як історична особа був одружений, оскільки фрагмент має пізнішу дату написання. Вірогідна дата написання папірусу відноситься лише до другої половини II століття». Фрагмент, вважає Карен Кінг', є частиною раніше невідомого євангелія. На думку дослідниці, саме євангеліє було створене у другій половині II століття, оскільки воно у низці моментів подібне до недавно виявлених євангелій від Томи, Марії та від Пилипа.

Ця новина знову розпалює дебати з приводу наукових досліджень про сімейний стан Ісуса і про достовірність перших церковних документів. Так, деякі з дослідників вважають, що ота «дружина», про яку говорить Ісус, може бути Марією Магдалиною, а Ісус, мабуть, захищає її від когось (можливо, від своїх апостолів-мужчин). У свою чергу, відоме американське видання «New

York Times» розширює коло проблематики: «Хоча багато питань залишаються без відповіді, таке відкриття може знову відкрити дебати з питання про те, чи був одружений Ісус, чи була його дружиною Марія Магдалина, і чи були у нього апостоли жіночої статі. Як говорять учені, ці суперечки беруть свій початок в перших століттях християнства. Проте вони залишаються актуальними і сьогодні, коли християнство у всьому світі провадить полеміку про місце жінки в ду-

– всього лише невміла підробка».

Окрім колонки Джованні Марії Віана, в цьому ж номері газети «L'Osservatore Romano» опубліковано аналітичну статтю коптолога Альберто Камплані. Учений відзначає, що жодні інші джерела, окрім папірусу, ніяк не згадують про сімейний стан Ісуса. Камплані також звертає увагу на сумнівне походження папірусу, який був придбаний на антикварному ринку, а не знайдений під час розкопок. «Подібний

hovenстві і про межі шлюбу».

Аби одразу відкинути будь-які домисли в цьому питанні, офіційно Ватикану констатує: «Поважні аргументи дозволяють вважати, що папірус

предмет вимагає ретельного й обережного аналізу, перш ніж говорити про його достовірність, і заперечити підробку», – пише Камплані. Іван ПЕТРУСЬКО

На чому присягає Президент України?

Складовою частиною інавгурації Президента України є урочиста присяга на вірність народу. Поклавши праву руку на Святе Письмо і Конституцію України, новообраний Президент вголосує клятву. Президенти України присягають, поклавши руку на Пересопницьке Євангеліє – видатний рукописний пам'ятник староукраїнської літературної мови й середньовічного мистецтва. Подасмо коротку історію цієї Святої Книги.

Пересопницьке Євангеліє – визначна рукописна пам'ятка староукраїнської літературної мови й мистецтва, переклад євангелія так званою «простою мовою», досить близькою до народної.

Як свідчить приписка в рукописі, переписувачем Пересопницького Євангелія є Михайло Василієвич, син сяноцького протопопа. Працював він над створенням пам'ятки під керівництвом архимандрита Пересопницького монастиря Григорія. Роботу було розпочато 15 серпня 1556 року в Дворецькому монастирі князів Жеславських і завершено 29 серпня 1561 року в Пересопницькому монастирі (тепер Рівненська обл.). Замовниками та меценатами виступали волинські аристократи – княгиня Настасія Юріївна Заславська-Гольшанська, її

зять і дочка – князі Іван Федорович та Євдокія Чарторийські.

Пересопницьке Євангеліє – поважна й розкішна книга, писана пізнім уставом на пергаменті форматом 380 x 240 мм. Книга складається з 482-х аркушів, а її вага в оправі становить 9 кг 300 гр. За красою й багатством оформлення Пересопницьке Євангеліє не має рівних собі серед українських рукописів, адже він багато орнаментований та прикрашений високохудожніми кількокольоровими

заставками й мініатюрами. Рукопис багатий на численні заставки, ініціали, орнаментацию записів, колофонів, кінцівок, рубрикаційних і пунктуаційних знаків та інші прикраси. Зустрічаються контурні прості малюнки, елементи та мотиви зооморфного, антропоморфного і сюжетного орнаментів. Особливо відзначається високий рівень мініатюр, виконаних у традиціях іконописної школи того часу, а також оригінальність плетінчастої та рослинної орнаментики рукопису, яка, зберігаючи певну єдність з мистецтвом Відродження, має яскраво виражений характер українського книжкового мистецтва, тісно пов'язаного зі східнослов'янськими традиціями. Оздоблення виконане

різнобарвними фарбами та золотом.

За змістом пересопницький рукопис – це четвероевангеліє, яке призначалося для богослужіння. На початку книги вміщена Наука читання, далі йдуть чотири Євангелія, кожне з яких відкривається покажчиком чорнописаних глав та передмовою. В кінці Євангелія – Післямова до книги та Місяцеслов.

З часу свого завершення пам'ятка знаходилася в Пересопницькому монастирі. Після зруйнування монастиря доля книги тривалий час була невідома, і лише через півтора століття, а саме – 17 квітня 1701 року, вона була подарована гетьманом України Іваном Мазепою до Переяславського катедрального собору. З 1799 року книга зберігалася в бібліотеці Переяславської семінарії, а після переведення духовної семінарії з Переяслава до Полтави (1862 р.) Пересопницьке Євангеліє також опинилося у цьому місті. На початку XX ст. рукопис передано до Полтавського давньосховища. Під час війни Пересопницьке Євангеліє було евакуйоване, а з 24 грудня 1948 року зберігається у фондах Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського.

Сьогодні ця духовна святиня українського народу набула значення політичного символу нації – на Пересопницькому Євангелії під час інавгурації присягали Президенти України Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Віктор Ющенко, Віктор Янукович.

Актуальне сьогодні

СВЯТЕ ПИСЬМО ПРО ХАБАР

«Дарунків не братимеш; дарунок бо засліплює видючих і викривляє справи справедливих» (Вих. 23, 8).

Проблема корупції не нова для сучасного суспільства, але особливо гостро відчувається саме сьогодні. Вже стало «традицією» в наш час вирішувати свої справи за допомогою хабаря. Фраза «дати на лапу» зовсім не ріже вухо сучасній людині. Пухлина хабарництва пустила метастази по всьому тілу нашого суспільства. І, як каже пророк Захарія, вже стало нормою для нас, коли «[...] князь вимагає, суддя чинить розправу за хабар, вельможа виявляє свої забаганки, правдою крутить» (Зах. 7, 3).

Але чи добре це? Як дивиться Господь на такий стан речей у суспільстві? Як Він розцінює дії осіб, які в будні дають та беруть хабарі, а в неділю йдуть до храму, натягуючи маску побожності?

Звичайно ж, виникає закономірне питання: «Як повинен ставитися християнин до цієї вади в стосунках людей?»

Відповіді на ці питання потрібно шукати не де-інде, а у Святому Письмі...

У книзі Виходу (Вих. 23, 8) читаємо наполе-

гливий заклик не піддаватися спокусі наживи і не приймати «дарунків» за «правильне» рішення. Богом натхненний автор застерігає людину, що «подарунок», даний їй для отримання корисного для когось рішення, засліплює її, відбирає у неї здоровий глузд, об'єктивне сприйняття ситуації, викривлює поняття справедливості, змушує торгувати правдою.

Відтак дуже гостро критикує хабарництво пророк Ісаї: «Горе тим, що зло добром звать, а добро – злом; що з п'яними роблять світло, а зо світла – п'ятому; що гірке роблять солодким, а солодке – гірким! [...] що за гостинець роблять винного правим, а правому відмовляють його права».

Після цих слів немає сумніву, що хабарники осуджуються Господом – через слово Його пророка, а саме явище хабарництва трактується як підміна понять: зло починають називати добром, а несправедливість – справедливістю.

В книзі Приповідок також читаємо слова, звернені проти пороку корупції: «Безбожний та-

ємно бере хабара, щоб зігнути путі правосуддя» (Прип. 17, 23) Отже, ще раз підтверджується той факт, що корупція – це щось протилежне справедливості. І якщо ми так легко чинимо корупційні дії стосовно ближнього, то де ж гарантія, що хтось не зробить подібного з нами?

Всі ми енергійно, з ентузіазмом і з яскраво вираженим негативізмом критикуємо владу, закидаючи їй нечисті фінансові операції, хабарництво, продаж і купівлю посад, прийняття несправедливих законів. Ми критикуємо лікарів, викладачів, міліцію... Цей список можна продовжувати до безконечності. Звичайно, наша критика є небезпідставною, але чи до кінця об'єктивною? Найперше, потрібно подивитися на самого себе: чи я справді є на тому місці, куди мене покликав Господь, чи поводжуся чесно і є зразком моральності? Чи не звернені до мене слова Господні, сказані вустами пророка Єзекиїла: «У тебе беруть підкуп, щоб проливати кров; ти береш лихву й відсо-

тки, ти обдираєш твого ближнього насильно, Мене ж ти забув, – слово Господа Бога» (Єзек. 22, 12). Чи дозволяють мені мої переконання брати чи давати хабарі? Ось де корінь корупції...

Критикувати когось легко, а критично поглянути на себе і відмовитися від участі в поширенні гріха – не дуже. Однак це не є неможливим. Хоча в наш час людей, які у своєму повсякденному житті не йдуть на компроміс зі своєю совістю і зі злом, можна назвати героями. Вони не хочуть мати спільної частки з Юдою, який спокусився на гроші й, отримавши хабар від первосвященників, зра-

див Христа (Мр. 14, 10-11). Вони перебувають в опозиції до тієї неморальної системи, яка запанувала в нашому суспільстві і претендує на те, щоби називатися нормальною.

Таким чином стає зрозумілим, що корупція – це, насамперед, моральна проблема, адже ніхто нікого не змушує брати чи давати хабарі: людина сама робить вибір і не завжди – на користь добра. Але Господь попереджує нас: «Гляди, сьогодні Я виявив перед тобою життя й добро, смерть і лихо!» (Бут. 30, 15). «Вибирай життя, щоб жити на світі тобі і твоєму потомству,

любивши Господа, Бога твого, слухавшись Його голосу та прихилившись до Нього; в тому бо полягає твоє життя й твоє довголіття» (Бут. 30, 19-20).

Давати чи не давати хабарі – вирішувати тобі, але якщо для тебе Боже Слово є авторитетом, дорогою твого життя, чи, принаймні, ти поважаєш себе, то вартує стати на бік добра, щоб не для тебе звучали слова Ісуса Христа: «Геть від Мене всі ви, що чините неправду!» (Лк. 13, 27).

Тарас ОСТАФІЙВ.

Що відбувається після смерті з душею людини, одержимої демонами?

Тіло і душа людини різняться між собою, хоча й невіддільні одне від одного. Душа пов'язана з тілом трансцендентним чином, так що тіло не може жити без душі. Але при цьому вони усе ж залишаються різними.

Коли йдеться про одержимість, демон, вторгаючись у людину, діє усередині тіла і керує почуттями так, що вони виявляються в його власті, виходячи з-під влади людини. Коли диявол управляє почуттями людини, одержима демонами людина переживає моменти особливої «кризи». Це – справжнє насильство, здійснюване усередині тіла.

Проте диявол ніколи не входить безпосередньо в серце людини, тобто в її душу: він володарює лише над тілом. Наведемо цитату зі святого Томи Аквінського: «Входження диявола в людину можна розуміти двояко: або він входить в тіло людини – як у тих

випадках, коли демон мучить фізично людину за допомогою свого ества), – або ж (це можна розуміти) як входження в душу – в тому сенсі, що диявол своїм еством вселяється в людський розум. Але в цьому сенсі ніхто, окрім Бога, не може увійти до людини».

«Справді, раціональна душа не володіє кількісним виміром, тобто не може містити в собі якась інше створіння. У ній не може знаходитися жодна реальність, окрім тієї, яка наділяє її еством і яка перебуває там через свою властивість. Але де є властивість Бога, там перебуває ество Бога. Тому вочевидь, що Бог перебуває головним чином в душі», – пише святой Тома Аквінський в «Тлумаченні на Євангеліє від Івана».

Зробивши ці уточнення, додамо, що йдеться не про якісь теоретичні міркування. Ми звертаємо на це увагу тому,

«Мефістофель і Фауст» картина французького художника з доби романтизму Фердинана Віктора Ежєн Делакруа (1798-1863). За сюжетом трагедії Йоганна Гете, доктор Фауст продає свою душу дияволу Мефістофелю. (Mephistophilis, Mephistophilus, Mephistos — з грецьк. одно з імен сатани «той, що ненавидить світло»).

що існують реальні випадки одержимості. Сам Христос велів демонам «вийти»: «Вийди, духу нечистий, з цієї

людини!» – повеліває Ісус в Євангелії від Марка (5,8). Так само і святой Тома Аквінський чітко визначає, яким способом диявол може знаходитися всередині людини: він може володіти лише тілом, а за допомогою тіла опанувати і душу. Але він не впливає на душу безпосередньо. Будучи духовним еством, душа не має місця, в яке інший може увійти до неї безпосередньо. Як пояснює св. Тома, душа підвладна лише своєму творцеві, тобто Богові, який по-новому мешкає в ній за допомогою благодаті.

Повертаючись до питання про те, що відбувається після смерті з одержимою демонами душею, то висновок такий. Як уже сказано, демон може володарювати лише над тілом; тому після фізичної смерті його влада закінчується, і ця душа з'являється перед Богом так само, як і душа будь-якої іншої людини. Вочевидь, що при одержимості, коли диявол управляє діями людини, це відбувається поза волею одержимого, тобто душа не несе моральної відповідальності за такі дії.

За матеріалами «Радіо Ватикану»

У ЧОМУ ЗЛО ОКУЛЬТИЗМУ ТА МАГІЇ?

«Ніхто не застрахований від меркантильних спокус – я сама за гроші наводила на людей «вроки». Але одного дня я зрозуміла, що поступаю погано: допомагаючи одним, я калічу інших. Йти на контакт із дияволом завжди небезпечно...» – це слова однієї відьми – зірки популярного російського шоу, що пропагує магію та окультизм.

Наведена цитата – це не уривок з покаяння чаклунки. Навпаки – це спроба переконати людей у тому, що окультизм – це добре і корисно. Варто лише відрізнити «білу» магію від «чорної».

У наш час вже не модно бути атеїстом. Сучасна культура нав'язує нам образ супергероя – індіго, володаря окультизмних сил. Повсюдно насаджуються фільми і телепрограми про окультизм та магію. Під впливом цієї пропаганди навіть віруючі християни починають сумніватися в шкідливості магії. «Світло окультизму» вабить нове покоління, виховане на прикладах героїв на кшталт Гаррі Поттера. На питання, чи існує різниця між «білою» і «чорною» магією, сучасний обиватель поспішить відповісти: «Існує – і велика! Погана лише «чорна» магія, а «біла» – хороша і корисна».

Але якщо поставити те саме питання священникові-екзорцисту, до якого постійно звертаються жертви «безневинних» ігор із духами, то відповідь буде однозначна: будь-яка магія за своєю природою – зло. Проте наївні жертви шарлатанів, чаклунів і злих духів не хочуть чути правду. Слідкуючи за тим, як посилено фінансується пропаганда магії в мас-медіа, є над чим задуматися...

ЗВІДКИ БЕРЕТЬСЯ ЧАКЛУНСТВО?

Кожна розумна людина, зустрічаючись із феноменом окультизму, задумується над його походженням. Учені

вважають, що існують три гіпотези, які могли би пояснити екстрасенсорні здібності деяких людей.

Згідно з першою гіпотезою, екстрасенс або чаклун може бути просто хитрим обманцем. Добре засвоївши методи психологічної техніки і гіпнозу, він легко може обдурити публіку. Шахрай прагне працювати індивідуально або у вузькому колі психологічно слабких і вразливих людей. Він завжди ховатиметься за ауру таємничості, як це робить фокусник (ширма, ілюзія, інші засоби відвернення уваги).

Згідно з другою гіпотезою, екстрасенсорика (дослівно – «понад», «зовні»; «відчуття») може бути пов'язана з індивідуальними особливостями психофізичної природи людини. Незвичайні здібності пояснюються гіперчутливістю особи до зовнішніх і внутрішніх подразників. Виявляється це у спеціальній суперінтуїції, коли людина відчуває те, на що інші просто не звертають уваги. Якщо така надчутлива особа володіє ще й надзвичайно розвиненими здібностями синтетичного мислення (складання фактів, висновків), то може з високою мірою вірогідності передбачати наслідки подій і поведінки людини. Для простого обивателя такі здібності (на межі психопатології) виглядатимуть як надприродні. Прибічники цієї гіпотези допускають існування ще невідкритих наукою фізичних та психічних властивостей людської природи. На цій гіпотезі базуються пошуки вчених, які вірять у можливість становлення людства «суперменів», «індіго» і т.д. Версія балансує на межі наукової фантастики і наївної віри в безмежний (божественний) потенціал людини.

Третя група учених схиляється до гіпотези, що надприродні здібності можуть бути пов'язані з дією на людину

іншого розумного і невидимого ества. Ця наукова гіпотеза близька до того, що стверджує Біблія і вчення Церкви. Вчені цієї категорії розгублено аналізують дивні факти і шукають істот з «паралельного світу».

Про існування реальних духовних істот християнство знає зі свого багатовікового досвіду. Церква має конкретні інструменти і відпрацьовані способи, як поводитися в ситуації контакту з цими духовними істотами. Ми знаємо, що це – розумні Божі створіння, що не мають фізичного тіла і здатні вступати в контакт із людьми. Вони поділяються на дві категорії: ангели (добрі духи, посланці Бога, захисники й охоронці людей) та демони (злі духи, колишні ангели, що повстали проти Бога, які керуються людиноненависницькою ідеєю).

ЩО ГОВОРИТЬ ЦЕРКВА?

Учення Церкви однозначно застерігає християн від участі в сеансах, пов'язаних з окультизмами таємними силами. Мова йде про реальну загрозу навіть при пасивній участі в магічних ритуалах (глядач, помічник або супутник особи, що йде до «бабки»).

Маючи багатовіковий досвід боротьби з демонічними силами, Церква застерігає вірних, що навіть при рядовій участі (per accidens) у якійсь «грі» з окультизмами силами існує загроза впливу цих сил на людину. Звичайній людині суб'єктивно може здатися, що все нормально, оскільки вона не бачить фізичної загрози. А відкрити людину на дію злого духа дуже просто – переконавши її, що це просто шоу, гра, звичайна програма на телебаченні.

Коли маг чи екстрасенс переконує клієнта, що він діє від імені Бога, це зовсім не означає, що так і є насправді. Наявність благочестивих «декорацій» у чаклуна може бути засобом психічної маніпуляції (обману). На початковому етапі навіть самі медіуми, «бабки» чи екстрасенси можуть піддатися суб'єктивному переконанню, що вони справді володіють надприродними здібностями. Проте досить мінімуму самокритичності, аби відкрити жахливу правду: надприродні магичні здібності – це дія не самої людини, а реального демона, якого вона впустила в своє життя.

ЯК ВГАМУВАТИ ДУХОВНИЙ ГОЛОД?

Деяким людям наївно здається, що коли вони, відкидаючи Бога, більше не турбуються про свою душу, то їх духовне життя «зависає» і з ними нічого не відбувається. Це подібно до гри дитини: вона закриває очі, і світ

для неї зникає; він з'явиться знову, коли вона розплющить очі. Різниця лише в тому, що дитя бавиться, а дорослому в цей час доводиться приймати важливі рішення. Коли людина чогось не помічає, прагне про це не думати, це зовсім не означає, що це «щось» перестало існувати.

Ще не так давно атеїсти вірили, що зі знищенням релігії зникнуть і духовні потреби людей. Їм здавалося, що ці потреби лише заважають зосередитися на будівництві «земного раю». Пізніше з'ясувалося, що духовне життя людини не терпить порожнечі. Відтак вільним від релігії людям духовні потреби спробували компенсувати матеріальними. Однак виявилось, що як би людина не ублажала своє тіло, їй ніколи не вдасться вгамувати духовний голод. Кількість не здатна компенсувати якість. Тоді на допомогу войовничим противникам релігії прийшла парадоксальна помічниця – магія.

Відкидаючи релігію, сучасне секулярне суспільство з запалом занурюється в магію та окультизм. Ще зовсім недавно антихристиянська пропаганда глузувала з прибічників Христа, що вони вірять міфам про надприродність

відьом і духів. Сьогодні ті, хто вчора висміював релігію, з глибокою вірою звертаються до магії. Вони читають гороскопи, вірять ворожкам, витрачають величезні гроші на екстрасенсів, гомеопатів чи «бабок», з трепетом навішують на себе обереги та амулети, аби предмет (!) приніс їм щастя і гроші.

Люди, що не знають Бога, прагнуть вгамувати голод своєї душі будь-якою духовною інформацією. На допомогу приходять ринок, що справно реагує на попит, і пропонує «духовні» послуги: гороскопи, фільми про злих духів, магичні шоу з викликанням таємних сил, ворожіння, пророцтва. Споживачів окультизму наповнюють страхами, відчуттям безвихідності і приреченості. І ринок відразу пропонує порятунок від чаклунства – ще сильніше чаклунство. Чаклуни в смокін-

гах та білих халатах обіцяють зняти пристрій, проклин, виправити долю, навіть можуть допомогти стати «надлюдною» (індіго, екстрасенсом, відьмою, розплющити «третє око»). Вони закликають захищати своє щастя за допомогою амулетів, татуювань, масок, фігурок, заклинань тощо. Простий обиватель, підігрітий поп-культурою, трепеще перед відьмаком-супергероєм, магом – цілителем, володарем таємних сил.

Відкинувши емоційне лушпиння, психічні маніпуляції та раціонально проаналізувавши, хто і навіщо фінансує пропаганду окультизму, відкривається стара правда про одвічного ворога роду людського. Кінцевим висновком загравання з таємничими силами стає підпорядкування людини злому духові, а через нього – розширення простору пекла на цьому світі.

ЯК РОЗПІЗНАТИ ОБМАН ЗЛОГО ДУХА?

Серед чисельних окультизмних практик, через які сатана прагне увійти у життя сучасної людини, пригадаємо найбільш одіозні, в демонізмі яких можуть сумніватися християни. Як це ні парадоксально, але існує велика група людей, на яку сатана впливає через сні. Виглядає це як зустріч з

померлими родичами. Священникам часто доводиться рятувати людей від «бабок», що практикують чаклунство, нібито передане їм уві сні їх померлими мамою, бабусею, дідом. Зайве пояснювати християнам, що демон може прийняти навіть подобу святого – лише б людина почала виконувати його розпорядження. Потрібно дивитися не на подобу, а на те, до чого закликає дух. Якщо це щось підозріле, не узгоджується з Біблією та вченням Церкви або створює альтернативу Божим засобам спасіння, то це означає, що за всім тим стоїть злий дух.

Ще однією важкою формою демонічного рабства може бути наївна практика ворожіння, передбачень майбутнього. Свідомо чи ні, часом різні фольклорні гуртки під час обрядових ігор в турботі про збереження давніх тради-

Авторитетний голос Церкви

цій можуть викликати демонів і навчати дітей окультних практик (Купальська ніч, ворожіння Коляди тощо). Тому кожен практикуючий християнин дистанціюється сам і не допускає своїх дітей до ігор з духами. Ці ігри – пряме порушення першої Божої заповіді і створення ідеальних умов для контакту з дияволом.

Наступним слабким пунктом, який прагне використувати злий дух для поневолення людини, може бути важка хвороба або життєва драма. В разі великого горя, коли лікарі нічим не можуть допомогти, виникає велика спокуса шукати порятунку не в Бога, а у знахарів, «бабок»,

гомеопатів і т.д. Християнам потрібно знати, що як би не називали свої здібності різні цілителі («біоенергія», «астральна енергія», «нова медицина» тощо), будь-яка сила поза Богом і фізикою – це пастка демона або звичайний обман.

Сам факт миттєвого поліпшення фізичного чи психічного здоров'я за допомогою окультних сил – ще не достатня основа, аби визнавати зцілення. Екзорцисти пропонують декілька принципів, за якими перевіряється правдивість зцілення. Церква дотримується принципу повного зцілення людини. З цим принципом пов'язаний

пріоритет душевного зцілення над фізичним. Зі справжнім поліпшенням тілесного здоров'я завжди пов'язані духовні плоди: внутрішній спокій і радість, любов, віра, упокоєння, бажання єднання з іншими людьми. Дуже часто саме відсутність духовних плодів виявляє сатанинську імітацію зцілення людини. Після такого «зцілення» проявляються зворотні духовні плоди: агресія, страхи, замкнутість, підозрілість, пригніченість, ненависть до всього Божого. Надалі хвороба протікає з більшою силою, але вже в іншому вигляді.

ДЕ Ж ЗЦІЛЕННЯ ВІД БОГА?
Зцілення від Бога завжди

супроводжується почуттям великої вдячності Господеві, великою любов'ю до Нього і всього, що з Ним пов'язане. Демонічні «цілителі» вимагають від пацієнтів психологічної віри (концентрації волі, самонавіяння тощо), яку супроводжує почуття гнітючого обов'язку, неволі, примусу.

Потрібно звертати увагу також на саму особу цілителя. Пов'язані зі злими духами люди або самозванці часто видають себе тим, що черпають свої сили від якогось предмета, таємних духів, заклинань, ритуалів. Вони приписують божественну силу енергії або особи поза Богом. Такий «цілитель» прагне пе-

реконати, що лише через нього може прийти ця сила і що він – реальна альтернатива дії Христа в таїнствах Церкви.

Бог заснував Церкву як середовище спасительної дії. У ній Він дає нам таїнства як найпотужніші засоби спасення, дії Його благодаті. Тому немає нічого ефективнішого, ніж дія самого Бога в Його таїнствах та інших харизматичних дарах Церкви.

о. Андрій РИЛКО,
викладач Вищої духовної семінарії в Пінську

Болгарська Церква визнала Вангу відьмою

Цікава тема

Земляки знаної пророкиці Вангелії Пандевої-Гуцерової, більш відомої як Ванга, вимагають від Церкви причислити її до лику святих. У свою чергу, болгарські священники, дослідивши дар пророкиці, назвали його диявольським. Зокрема, 43-річний випускник Московської духовної академії митрополит Пловдивський Миколай у своєму архипастирському посланні назвав всевітньовідому пророкицю відьмою.

Не секрет, що за життя пророкиці Болгарська Церква вважала Вангу своїм вірним чадом. Вона відвідувала монастирі, робила великі жертви, сповідалася, причащалася. Навіть храм, споруджений Вангою в Рупіті, був освячений за її життя в 1994-му. Однак у рік сторіччя Ванги в просвітницькому центрі при храмі Кирила і Методія, що в Софії, відбулася презентація книги єромонаха Віссаріона з Зографського монастиря на Атоні, заголовок якої є категоричним – «Петро Динов і Ванга – пророки та предтечі антихриста». Автор книжки назвав викриття пророкиці різко і конкретно: «Ванга – портрет сучасної відьми». Досліджуючи феномен Ванги, єромонах Віссаріон користувався спогадами, документальними фільмами та інтерв'ю. У підсумку богослов дійшов висновку, що дар пророцтва в неї справді був, але не від Бога.

– Достатньо поглянути на сили, з якими спілкувалася Ванга, аби зрозуміти, що вони – темні, – стверджує Віссаріон. – Злі духи змушували її змитати павутину вночі, потім роздягатися і одягатися. Прихильниця Ванги описує, як та гарчала, наче собака, лякаючи оточуючих. Ванга – нещасна, мучена злими силами людина. Згідно зі Святим Писанням, чаклунів, які займалися викликанням духів мертвих, очікує місце в пекельному вогні.

Крім того, богослов порівняв цілительство Ванги з лікування, яке застосовували святі отці:

– У Ванги було багато магичних

елементів. Зокрема, хворючому неврозом Ванга радилася зарізати півня, вийняти серце і покласти у пляшку з вином, а потім з'їсти і запити вином. Старець Паїсій зазначав, що в такий спосіб маги лікують одержимих бісами. Ванга справді могла «допомогати», але через таку «допомогу» душі зцілених часто підпадали під бісівські впливи.

На думку Віссаріона, для того, щоби проявилися плоди святості, необхідний довгий період очищення, а у Ванги його не було.

– В юності, коли вона осліпла, – веде далі автор книжки, – перед нею, за її словами, з'явився Іван Золотоустий, який сказав, що вона стане першою ворожкою. Це – трагікомічний момент: Золотоустий говорив про ворожок як про слуг лукавого, а Ванга брехливе бісівське бачення прийняла за чисту монету. І ось у 1941 році вона починає говорити чужим голосом. Буває, що іноді, аби обдурити людину, демони говорять правду. Тому св. Іван Золотоустий радить бути обережними, ненавидіти ворожок, які називають себе християнками, бо навіть якщо вони і скажуть щось вірне, то душа все одно буде уражена. Я довів, що Ванга – чаклунка, яка далека від святості.

Книга єромонаха Віссаріона сколихнула Болгарію, адже до

На фото: Слепа болгарська провидиця Вангелія Гуштерова.

На фото:
Патріарх Болгарський Максим I

могили Ванги в Рупіті люди приходять, немов до святої, з молитвами і проханнями. До патріархії посипалися обурені листи. Та відповідь на них була жорсткою: близький до болгарського патріарха Максима митрополит Пловдивський Миколай у своєму архипастирському посланні з приводу Ванги висловив, серед іншого, таке: «З жалем мушу сказати, що так званий «феномен Ванги» стає більш небезпечним і тривожним, оскільки Ванга та її адепти завжди діяли і продовжують діяти під прикриттям Церкви. Ванга під виглядом благочестивої православної християнки зводила хулу на Церкву, церковні канони називала «телешоу»...»

Жоден пророк Божий не зважився викликати душі померлих; це – чисте чаклунство, а Ванга робила це на протязі всього свого життя сотні разів».

Крім того, митрополит у своєму посланні звинуватив Вангу в тому, що «вона оббирає людей, брала гроші і подарунки за свої послуги, втягувала людей у свої окультні дії, змушуючи спати на цукрі» (річ, очевидно, в тому, що Ванга просила кожного відвідувача принести їй шматочок рафінаду, який

напередодні належало потримати під подушкою). Посилаючись на Святе Письмо, архиєрей порівнює провидицю з язичниками: «Люди, що вважають Вангу своїм кумиром, впираються у своїй омані і відокремлюють себе від Церкви». Владика жорстко поставив пастві ультиматум: «Або відмовитися від Ванги, як від ворога, або взяти її в пророки і святі, відмовившись від Церкви».

У свою чергу, митрополит Неврокопський Натанаїл, який близько знав Вангу (адже саме він освятив вівтар церкви в Рупіті), не сказав про неї жодного поганого слова, та й зараз у відповідь на розпитування говорить лише: «Моліться за її душу!»

Напевно, найпоміркованішим виявився 97-річний патріарх Болгарської православної Церкви Максим – він утримується від участі в богословських суперечках про Вангу. Його позиція є доволі дипломатичною: «Час розсудить!»

Богдан ЯРОВИЙ
(За матеріалами ЗМІ)

На питання читачів відповідає російська служба «Радіо Ватикан»

ЯК ОБИРАЛИ РИМСЬКИХ ПАП ПІСЛЯ СВЯТОГО ПЕТРА?

(Продовження, початок у попередньому числі «Мети».)

Вже в IV-му столітті висвячення римського єпископа, як свідчить святий Августин, стало прерогативою єпископа Остії. Разом з єпископом Остії в священнях брали участь також єпископи Альбано і Порто.

Після обрання та висвячення новий папа розсилав патріархам і єпископам основних катедр синодальні послання, в яких повідомлялося про його обрання на Престол святого Петра. Цей звичай засвідчений вже святим Кіпріаном в Карфагені.

Обрання папи завжди було релігійною і політичною подією особливої ваги. Тому не варто дивуватися, що вже в стародавні часи його супроводжували бурхливі пристрасті і ниці політичні інтереси. Цивільна влада неодноразово вважала своїм обов'язком втрутитися в цей процес заради збереження громадського порядку або нав'язуючи своїх кандидатів, і не завжди це відбувалося на користь Апостольського Престолу.

З часом папські вибори підпорядкували своїй владі німецькі імператори, що призвело до появи в XI та XII століттях антипап. З XVI століття аж до конклаву Пія X у вибори папи втручалися монархи Іспанії, Франції та Австрії: їх підступною зброєю було вето, що накладалося на обрання того чи іншого кандидата.

У 769 році Римський Синод закриває шлях до папства для всіх, хто не володіє титулом кардинала – пресвітера чи диякона, – в той час як Папу обирали все духовенство та особливо важливі персони. Constitutio Romana повернула в 824 році знаті і народу їх роль в обранні папи, але для уникнення зловживань на висвяченні новообраного римського архієрея повинні були бути присутніми легати імператора. Римський Синод 898 року знову підтвердив необхідність присутності цих легатів і обмежив коло виборців папи до єпископів та духовенства Риму. Але вибори повинні були проходити в присутності Сенату і народу.

Аби перешкодити тяжким зловживанням, які мали місце на кожному обранні, папа Миколай II у 1059 році обмежив коло виборців до кардиналів-єпископів, до яких приєдналися й інші кардинали, що мали священний сан. Решта ж духовенства і народ скликалися для того, аби лише схвалити зроблений вибір. Сам кандидат повинен був належати до духовенства Римської єпархії, і тільки у випадках особливої потреби можна було вдаватися до кандидатів ззовні. Папа Миколай II передбачив також і випадок, коли з якихось причин вибори повинні були проходити за межами Риму.

Декрет, яким папа Миколай II передав вибори папи Колегії кардиналів, ознаменував собою новий період в історії папства. Він розвивався аж до сучасного порядку обрання римських пап, що вимагає для дійсних виборів більшості голосів у дві третини, виключаючи кардиналів у віці понад 80 років. Але в будь-якому випадку число кардиналів-виборців не повинно перевищувати 120.

За матеріалами «Католицького оглядача»

(Далі, у наступному числі «Мети».)

Месіянські євреї на батьківщині Месії. Хто вони такі?

Одне з найприкметніших явищ у строкатій конфесійній картині сучасного Ізраїлю – це месіянські євреї. Дехто називає їх юдеями, інші – християнами, а ще інші – юдео-християнами. Хто ж вони такі?

На їх власну думку, «месіянські євреї» або «євреї за Ісуса» є членами древньої Церкви, заснованої Христом серед свого народу. У середовищі месіян існує переконання, що справжня, автентична Церква, яка очолювалася євреями, існувала протягом трьох-чотирьох століть, а потім була майже повністю знищена язичниками, які створили «офіційну» Церкву. Проте месіяни, або «машахіми», як їх називають на івриті, переконані, що, не зважаючи на те, що в той час повсюдно переважав еллінізм, існували й інші християнські громади, які не поривали з юдейськими традиціями. Те, що існування таких громад після IV століття документально не просліджується, не бентежить месіянських євреїв. Як казав один пастор, «логічно вважати, що саме так і було».

Перші документальні свідчення про зародження месіянських громад відносяться до середини XIX століття – періоду, який самі машахіми вважають за краще називати «Відродженням руху» або «Виходом з підпілля». Очолювалися ці громади, як правило, рабинами – вихідцями з країн Східної Європи, які незабаром через переслідування з боку синагоги перебралися до релігійно-терпимих Сполучених Штатів Америки.

Як впливає з їхніх власних спогадів, внаслідок ретельного вивчення Писань вони дійшли висновку про те, що Ісус із Назарету і є обіцяний Ізраїлю Машіях. Зіткнувшись з активною неприязню синагоги, яка переросла в гоніння та фізичне насильство, месіянські рабини знайшли підтримку в протестантських колах, в основному п'ятидесятницького штибу. Внаслідок цього виникла низка месіянських громад, близьких до п'ятидесятницького руху, які склалися як з християн-євреїв, так і неєвреїв. Своім основним завданням вони вважали проповідь Євангелія серед єврейського народу. Такий тісний зв'язок між п'ятидесятниками і молодим месіянським рухом зумовив близькість їхнього догматизму, якщо взагалі можна вести мову про єдине віровчення «євреїв за Ісуса».

Як і всі протестанти, машахіми приймають основні догмати неподіленої Церкви (про троєч-

На фото з Вікіпедії (Вільної енциклопедії): Святкування Пуріму громадою месіянських юдеїв у лютеранському соборі св. Марії (Санкт-Петербург, Росія)

ність Бога, про єдиносущність Бога-Слова з Богом-Отцем, про воскресіння мертвих), проте, як і більшість протестантів, вони відкидають почитання Діви Марії, католицьке і православне віровчення про Церкву та спільноту святих. Що стосується церковних таїнств, то месіяни не мають чіткого догматизму з цього питання, залишаючи за кожним членом конгрегації право розуміти їх на свій розсуд. Головне християнське таїнство – Євхаристія – розуміється месіянами, як і більшістю протестантів, в символічному дусі. Стосовно таїнства Священства їхня позиція також не відрізняється чіткістю. Як і інші протестанти, месіяни мають рукопокладених пасторів, проте їхнє висвячування не має апостольського спадкоємства і тому не є справжнім з католицької і православної точки зору. Машахіми також відкидають почитання ікон, хоча й не заперечують проти зображень хреста, Спасителя і картин релігійного змісту в своїх домах молитви.

Що ж відрізняє машахімів від інших протестантів? Головним чином – їхня єврейська специфіка, яка в різних громадах виражається різною мірою і по-різному. Загальним для всіх месіян залишається святкування традиційних єврейських свят (песах, пурім, ханука, шавуот, суккот, йом-кіппур). У деяких громадах месіяни носять кіпу, пейси і під час молитви надівають тфилін і тлаліт. Вони також вводять до своїх молитовних практик елементи синагогальних богослужінь, а служба хлібопереломлення здійснюється в суботу. Деякі машахіми частково або повністю дотримуються кашруту, чи, інакше кажучи – кошерності. Це вважається добродієм, але не обов'язковим.

Такі традиційні громади харак-

терні переважно для європейських країн, де немає гострого протистояння між світськими і релігійними євреями. Для європейських євреїв – як світських, так і релігійних – цементуючим національним чинником є символіка юдаїзму, а тому месіяни в Європі активно її використовують, сприяючи органічному переходу єврея в християнство без втрати національної ідентичності. Що ж стосується Ізраїлю, то, зважаючи на явний антагонізм між світським і релігійним населенням, більшість месіян вважає за краще мінімізувати юдейську складову своєї релігійної атрибутики. Насамперед це стосується одягу і зовнішнього вигляду.

Ще один цікавий момент: месіяни прагнуть у своїх проповідях та текстах уникати будь-чого, що дратує і відштовхує євреїв від християнства. Наприклад, замість слова «хрест» вони часто використовують термін «стовп страти», замість «християни» – «месіяни», Спасителя називають не Ісусом Христом, а Іешуа га-Машіях, свої збори – не церквами, а месіянськими синагогами. Ці заміни особливо актуальні в Ізраїлі, де через шкільне навчання і масову культуру постійно насаджується неприязне ставлення до християнства, яке частенько відображається у вигляді демонстраційних походів і погромів. Цікаво, що, для прикладу, загальноприйнятий знак «плюс» заборонений до вживання в школах та університетах Ізраїлю і замінений на перевернуту букву «т». Поза тим, чимало месіянських громад в Ізраїлі не є чисто «машахімськими», являючи собою спільноту будь-яких християн євангелістського напрямку – баптистів, п'ятидесятників, харизматів і власне месіян.

Іван ПЕТРУСЬКО

Митрополит Йосиф Сембратович та рух тверезості у 1860–1870 роках ХІХ століття

Після утворення у 1867 р. дуалістичної Австро-Угорської монархії та прийняття її конституції духовне й фінансове життя селян мало покращилося. Невдовзі загострилися відносини з Пруссією, а війна 1869 р. мобілізувала у військо багато чоловіків. Брак робочої сили спричинив зuboжіння села, яке стояло на межі голоду. Перебуваючи у стані постійного стресу (за відсутності психологічної підтримки), багато людей дедалі частіше почали схилитися до вживання алкоголю. Знову масовим явищем стало пияцтво. І в черговий раз греко-католицьке духовенство взялося за справу витверезення українського народу.

Рух тверезості наприкінці 1860-х рр. у Східній Галичині патрунував сам митрополит Йосиф Сембратович. За його ініціативи були створені групи священиків, які під час проповідей виголошували антиалкогольні звернення з метою привернення уваги громадськості до ідеї тверезості. У посланні «Про високу гідність людини» від 3 квітня 1874 р. митрополит Й.Сембратович гостро засудив вживання алкоголю, назвавши його одним із найважчих гріхів. Митрополита куренда також зобов'язувала кожного священика виголошувати прощення антиалкогольного й антитютюнового спрямування під час богослужінь.

Заслуговує на увагу лист Й.Сембратовича до папи Пія ІХ, в якому йшлося про створення Братств тверезості. Папа благословив ініціативу 30 червня 1874 р., відтак Братства отримали автономію в роботі, а владні структури не мали права яки-

мось чином перешкоджати їхній діяльності.

Розпорядженням від 4 серпня 1874 р. митрополит Й.Сембратович зобов'язав священикслужителів засновувати Братства тверезості при церквах та парафіях. Тоді ж було затверджено й загальний статут для усіх Братств, із можливістю внесення доповнень. «Братчикам» заборонялося вживати міцні спиртні напої, а також обмежувалось вживання пива та вина.

Проповідкування цінностей тверезого життя на наукових засадах та проведення протиалкогольних лекторіїв здійснювали місії тверезості, що діяли при Братствах. Показовою у цьому контексті є «Програма наук на святах місійних в Станіславчику, деканату Олеського, що відбулися 6, 7 і 8 жовтня 1876 року». Серед проповідей були виголошені науки «Про високе звання людини», «Про гріх», «Про згубні наслідки п'янства» та інші.

Вагомим результатом діяльності Братств тверезості в 1870-х рр.

був масовий вступ до них. Запис до братства був добровільним, але деякі священики вважали відмову гріхом. У 1874 р. тільки на Тернопільщині обітницю тверезості склали 8 тис. осіб, а за іншими підрахунками, у 1874 році в Братствах нараховувалося до 400 тис. членів.

Рух тверезості у 1870-1880-х рр. був напрочуд дієвою формою соціально-політичного спротиву. Завдяки бойкотам корчем та протестам протягом 1878-1882 рр. кількість шинків зменшилася із 23 тис. до 18,5 тис.

Черговий раз рух тверезості спричинив зменшення кількості споживачів алкоголю, що помітно скоротило прибутки власників цього бізнесу. Вочевидь, такий порядок справ не міг їх влаштувати. Митрополита Й.Сембратовича було викликано до Відня. Імператор Франц Йосиф І вмотивував владу звільнити митрополичий престіл (жовтень 1882 р.) відданістю інтересам монархії та національним патріотизмом.

Видатний галицький громадський діяч і священнослужитель Рудольф Мох бесідував із Й.Сембратовичем у Римі на схилі його років. Запитавши останнього, за що імператор звільнив його з посади митрополита – Сембратович відповів: «за тверезість». Це свідчить про потужний алкогільний лобізм в кулуарах галицького сейму та віденського парламенту. Алкогільний бізнес мав павутиння зв'язків аж до самого імператора, і змітав зі свого шляху будь-кого, хто загрожав його інтересам.

Ярослав.СТАСІВ

А ви читали Біблію у віршах?

Кожен храм нашого міста має свої особливості, свої традиції, свій шарм тощо. Серед інших своє місце займає і храм Пресвятої Богородиці – Володарки України, котрий знаходиться на околиці Львова, на Новому Знесінні. Нещодавно недільного дня тут відбулася одна небуденна подія – увазі парохіян було представлено кілька нових книжок. Видання представляли не хто інший, як самі їхні автори.

Творчу зустріч вступним словом розпочав місцевий парох о. Зіновій Хоркавий.

– Цей старовинний район Львова є доволі неординарним, – відзначив він. – Це хоча б тому, що тут живуть і трудяться вельми цікаві люди. Це, зокрема, диригент нашого церковного хору Іван Чупашко та письменник Василь Щеглюк, які сьогодні в черговий раз презентують нам свої творчі напрацювання.

Спочатку Василь Щеглюк представив кілька збірок своїх віршів, історичний роман для дітей та молоді й оформлені ним «Спогади військовика-бандерівця». А потім відбулося щось доволі неочікуване – Іван Чупашко почав декламувати Біблію. Так-так, саме Біблію. Виявляється, що вже не перший рік цей скромний чоловік, окрім викладання у Львівській консерваторії, в надзвичайний спосіб переспівує Біблію. У його переспівах – книги Старого Завіту, зокрема, книги Сираха, Мудрості, Йова, Псалмів, Приповідок Соломонових, Проповідника, Книга пророка Ісаї, а також – «Наслідування Христа». Можемо уявити розмах цього біблійного співця, якщо презентована ним «Біблійна поезія» ледь не дотягує до шестисот сторінок!

Слухати цю духовну поезію надзвичайно приєм-

но і щемно, адже її мова проста і зрозуміла, хоча й передає надзвичайну мудрість, вводить слухача у незмірний простір духовного слова. Варто зауважити, що радіо «Воскресіння» вже протягом багатьох своїх випусків транслює у запису духовну поезію Івана Чупашка «Нехай буде благословенне ім'я Господнє, котрий сподобив мене, грішного, торкнутися безсмертного», – саме такі слова потраплять на очі читачеві на початку книги «Духовна поезія» авторства Івана Чупашка. Сам автор – викладач Львівської державної консерваторії

ім. М.В.Лисенка, диригент, керівник музично-драматичного театру-студії «Карпатські зорі».

Вчитуєшся у рядки духовних віршів із цієї книги – і слова з них лягають на серце, даючи відчуття чогось легкого, піднесеного. Щоб наблизити цю поезію до кожного з нас і ближче познайомити наших читачів з автором «Біблійної поезії», пропонуємо один із творів з цієї чудової книги:

Заспіваймо для Господа пісню нову,
Йому Славу воздаймо по всіх кінцях світу,
Хай пустиня змертвіла за радість живу
Пошле леготу вітром свій голос привіту.
Хай ликують моря. Довгожданна зоря
Всю вселенну наповнила Славою Бога.
Бог – Господар землі, все земне покора,
Його правда і вірність – від зла засторога.
Все у владі Його – Бог всесильний один!
Що божки проти Господа? – нищість убога!
Проти Нього ніщо всі вершини вершин.
Лиш у Господа Бога – спасення Дорога.

(Книга пророка Ісаї)
Петро ЄВЧИН

Кількома рядками

БІБЛІЙНИЙ СЕМІНАР ДЛЯ ПРОВІДНИКІВ БІБЛІЙНИХ ГУРТКІВ

12-14 жовтня в реколекційно-відпочинковому центрі Львівської архієпархії УГКЦ, що в Брюховичах, відбувся Біблійний семінар для провідників біблійних гуртків із різних регіонів України. Семінар із молитовним читанням Святого Письма провів о. Тарас Барщевський – бібліст, викладач Українського католицького університету.

В УНЕВІ ВИВЧАЛИ СИНАЙСЬКУ ДУХОВНІСТЬ

Нещодавно у Свято-Успенський Унівський лаврі відбулася чергова зустріч учасників Школи духовності на тему «Ліствиця преподобного Йоана, ігумена Синайського», яку провадив ієрм. Аліпій (Федун). Численна спільнота Школи, яку творять особи різного віку та професій, протягом трьох днів інтенсивно духовно працювала, проходячи ступені духовної ліствиці (дослівно – драбини). Доповненням до духовної формації була участь у повному церковному правилі разом з монахами.

ВИЙШЛА ДРУКОМ КНИЖКА ПРО НОВОМУЧЕНИЦЬ УГКЦ – СЕСТЕР ОЛІМПІЮ ТА ЛАВРЕНТІЮ

Протягом десяти років малими частинками збиралася цінна інформація про блаженних сестер Згромадження св. Йосифа Олімпію Біду та Лаврентію Гарасимів, – про тих, чие мучеництво є затвержене Церквою і святе життя визнане як гідне наслідування. Папа Іван Павло II під час беатифікації українських новомучеників у 2001 році зазначив: «Будьте так само, як вони, вірними Христові аж до смерті».

ВІРНІ УГКЦ БУЕНОС-АЙРЕСА ВІДСВЯТКУВАЛИ ПРЕСТОЛЬНИЙ ПРАЗНИК КАТЕДРАЛЬНОГО СОБОРУ

14 жовтня у катедральному соборі Покрови Пресвятої Богородиці, що в місті Буенос-Айрес (Аргентина), відсвяткували храмовий празник. Цього року свято мало особливий характер тому, що припало на 25-ту річницю відвідин української єпархії в Аргентині Святим Отцем блаженним Іваном Павлом II.

ЧЕРГОВІ РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ МИРЯН ВІДБУЛИСЯ У НАДВІРНІЙ

11-14 жовтня в реколекційному домі Згромадження сестер-служебниць в м. Надвірна, що на Івано-Франківщині, відбулися чергові реколекції для мирян «Боже Слово в житті християнина».

НА ХАРКІВЩИНІ ОСВЯЧЕНО КАПЛИЦЮ ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

14 жовтня в Покотилівському Свято-Покровському монастирі, що на Харківщині, відбулися урочисті святкування з нагоди храмового свята Покрови Пресвятої Богородиці. У рамках святкування владика Василь (Медвіт), єпископ-помічник Донецько-Харківського екзархату УГКЦ, освятив каплицю Покрови Пресвятої Богородиці на подвір'ї монастиря, яку збудував прихожанин і кошти на яку пожертвували учасниці руху «Матері в молитві».

Першим урочистим заходом була Архирейська Літургія, яку відслужив владика Василь. З архиреем співслужили священики Харківського вікаріату УГКЦ. Під час Богослужіння відбулися дяконські свячення бр. Кипріяна Стефанішина, ЧСВВ.

На свято прибули вірні УГКЦ з різних куточків Харкова, а також із Західної України. Після урочистостей ігумен монастиря ієрм. Йосиф Щур, ЧСВВ, запросив присутніх на урочисту трапезу – «Покровську кашу», а молодь парафії провела концерт.

*Ісказав Господь Бог:
Не добре, щоб бути чоловіку
самотнім. Створю йому поміч,
подібну до нього.
(Буття 2-18)*

ХРИСТІЯНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ «НАША ДРУЖНА РОДИНА»

Щастя і любові Вам всім!

1) **Всі читачі** нашої Клубної сторінки знайомств, які зацікавилися оголошенням будь-кого із членів Клубу, але, **які особисто не є членами** християнського Клубу знайомств «Наша дружна родина» (КЗНДР), **повинні знати те, що перед дзвінком вподобаній особі потрібно спочатку зателефонувати координатору КЗНДР і отримати інформацію стосовно умов діяльності даного Клубу знайомств;**

2) Телефони, які відкрито подають наші члени Клубу знайомств в своїх оголошеннях, призначені тільки для спілкування членів Клубу поміж собою;

3) Стосовно всіх питань про діяльність КЗНДР, в тому числі і про умови членства в Клубі – запрошують звертатися до координатора КЗНДР при газеті «Мета» п. Олександра РОМАНЮКА за тел.: +3-(066)-657-51-40 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00);

4) З червня 2008 року публікація всіх оголошень в рубрику «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» платна. В конверт на адресу Клубу знайомств при газеті «Мета» потрібно вложити:

а) заповнену анкету; б) копію чеку про сплату коштів.

Номер рахунку: «Кредобанк», МФО - 325365; код отримувача - 2195527115; р/р - 2620901949932; Галімурка І.П.; Сума платежу: 15 гривень; Призначення платежу: поповнення рахунку.

При відсутності чеку про сплату коштів анкети не будуть опубліковані.

5) Послуга по ознайомленню з анкетними даними всіх членів КЗНДР, які розміщені в попередніх номерах газети «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» – надається тільки для членів КЗНДР!

Листи в християнський Клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»: Християнський Клуб знайомств (КЗНДР), координатору,

редакція газети «Мета»,
площа св. Юра, 5, м. Львів
Україна, 79000

Координатор КЗНДР
Олександр РОМАНЮК.

До уваги дописувачів!

1) Всім запрошеним на індивідуальну зустріч із координатором КЗНДР потрібно мати з собою: а) паспорт; б) відповідний документ, який засвідчує причину самотності даної особи. Пункт (б) стосується: а) розлучених осіб з церковним уневажненням їх попереднього подружжя; б) вдівців та вдів;

2) Координатор КЗНДР не проводить листування з дописувачами. Консультації по всім запитанням, які виникають

у дописувачів, координатор КЗНДР проводить за вказаним вище телефоном та графіком роботи;

3) До друку в газету не допускаються оголошення від тих дописувачів, які не виконують вимог концепції для членів Клубу, а саме:

- не були на індивідуальній зустрічі та розмові з координатором КЗНДР;

- не отримали безпосередньої (від координатора Клубу) усної інформації та персональної листівки «Пам'ятка...» щодо правил членства в КЗНДР та бланку клубної анкети відповідної групи («Н» або «Б») для індивідуального заповнення;

- не відповідають на всі пункти «Анкета...» – зокрема: сімейний стан, тривалість самотнього життя – (це стосується дописувачів групи «Б»);

- не вказують свій контактний телефон (так як спілкування поміж членами Клубу знайомств проводиться виключно по телефону);

- не провели оплату коштів поштою за публікацію оголошення або через неухважність надсилають кошти на інший рахунок;

- надсилають інформацію про себе листом на бланках не встановленої у Клубі форми і т.п. Будьте уважні!

Бажають познайомитися

ЧОЛОВІКИ:

37) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – ширий, доброзичливий, уважний, відвертий, активний; захоплення, інтереси: – наука, спорт, активний та здоровий спосіб життя; (11) – вродлива, здорова, щира, природна брюнетка до 30 р., ріст не менше 165 см., можливо: розлучена, ЦУП (церк. уневаж. подр.), із здоров. дитиною; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-906-76-55.

39) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 07.11.1959 р.н.; ріст – 183 см.; вага – 93 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – настирливість в досягненні мети; захоплення, інтереси: – краєзнавство, історія, нумізматики; (11) – взаємна симпатія; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: 0-(259)-3-33-38.

40) група «Б»: ФРАНИК. Українець, християнин, 04.02.1941 р.н.; ріст – 171 см.; вага – 67 кг.; очі – (-); волосся – (-); (7) – середній; (8) – знайдіть; (10) – працьовитий, рухливий, люблю спорт; захоплення, інтереси: – збудував хату, займаюся репетиторством по математиці і фізиці; (11) – вік 61-66 р., вага < 80 кг., ріст < 170 см.; (12) – (-); (13) – 14 місяців; (14) – вдівць; мета знайомства: – створення сім'ї; (15) – 2 незалежні доньки, 4 внуки, всі живуть окремо; професія: – інженер-радіст, пенсіонер; (17) – матер. та житлово незалежний, проживаю сам; (18) – Львівська обл., Винники; контакт. тел.: +3-(067)-852-80-58.

41) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 31.05.1984 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – сірі; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважений, цілеспрямований; захоплення, інтереси: – мистецтво, подорожі; (11) – відверта, повага до чоловіка; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – зварювальник; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-81-45.

43) група «Б»: МИХАЙЛЮ. Українець, греко-католик, 19.04.1959 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – русаве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійний, врівноважений, освічений; захоплення, інтереси: – різні; (11) – врівноважена, освічена, добра; (12) – так; (13) – 15 років; (14) – отримав церковне уневажнення подружжя; (15) – сину 18 років; професія: – інженер; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – народилася;

– Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-496-27-77.

44) група «Н»: БОГДАН. Українець, греко-католик, 19.10.1975 р.н.; ріст – 161 см.; вага – 79 кг.; очі – карі; волосся – русаве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добрий, врівноважений; захоплення, інтереси: – флористика, подорожі, соціальна активність; (11) – взаєморозуміння; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, тимчасово не працюю; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львів-Винники; контакт. тел.: +3-(096)-476-63-28.

45) група «Н»: АНДРІЙ. Українець, православного обряду, 03.12.1968 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – шатен; (7) – добрий; (8) – куріння, кидаю; (10) – добрий, темпераментний; захоплення, інтереси: – англійська мова, наука, політика, комп'ютер; (11) – порядність; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – перекладач; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-265-29-56.

46) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 30.01.1970 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 76 кг.; очі – карі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальний, добрий, працьовитий, порядний; захоплення, інтереси: – різноманітні, здоровий спосіб життя; (11) – приємної зовнішності, в/о; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – інженер-технолог; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-285-49-64.

47) група «Н»: РОСТИСЛАВ. Українець, православного обряду, 08.11.1972 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 60 кг.; (7) – відмінний; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – відвідування історичних та релігійних місць; (11) – порядна, добра, спокійна; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – експедитор; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-187-24-47.

48) група «Н»: ОЛЕГ. Українець, греко-католик, 27.07.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 65 кг.; очі – сірі; волосся – темне; (7) – здоровий, є вада в ходбі; (8) – не маю; (10) – врівноважений, щирий, порядний, оптиміст; захоплення, інтереси: – спорт, музика та інші; (11) – врівноважена, добра, порядна дівчина без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – взуттєвик, зараз не працюю; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(095)-500-87-05.

ЖІНКИ:

63) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 05.03.1967 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 65 кг.; очі – зелені; волосся – темно-русаве; (7) – добрий;

(8) – не маю; (10) – врівноважена, романтична, відповідальна; захоплення, інтереси: – подорожі, активний відпочинок, рукоділля; (11) – інтелігентний, рішучий, товариський, відповідальний; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – службовець; (15) – проживаю з батьком, матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-453-27-09.

64) група «Н»: ПРИНА. Українка, греко-католичка, 17.11.1958 р.н.; ріст – 162 см.; вага – 70 кг.; очі – зелені; волосся – шатенка; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – серйозний, працьовитий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – повар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-570-56-22.

65) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, православна, 20.03.1973 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, товариська, весела; захоплення, інтереси: – духовне життя, природа, подорожі; (11) – чесність, побожність, доброта; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота у сфері обслуговування; (15) – матеріально незалежна, проживаю з батьками; (16) – Рівненська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-922-39-05.

67) група «Б»: ЯРИНА. Українка, греко-католичка, 29.05.1969 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – інколи паління; (10) – енергійність, відповідальність, чесність, доброта; захоплення, інтереси: – краєзнавство, подорожі, фото/відеозйомка, рукоділля; (11) – добрий, порядний, чесний, самодостатній; (12) – так; (13) – 7 років; (14) – ЦУП (церк. уневаж. подр.); (15) – дітей не маю, але планую; професія: – лікар; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-507-03-18.

68) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 14.01.1958 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, надійна, порядна; захоплення, інтереси: – вишивка, картини, театр, фітотерапія, природа, квіти, замки; (11) – лікар, інтелігентний, господар, життєрадісний, розумний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – провідний економіст; (15) – матер. і житлово незалежна, маю власний будинок; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-23-69.

69) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 11.06.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; очі – голубі; волосся – русаве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – працьовита, доброзичлива, відповідальна, врівноважена; захоплен-

ня, інтереси: – спорт, музика, подорожі; (11) – приємної зовнішності, до 38 р., без ш/з та судимостей, працьовитий, бажано з вищ. освітою; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель англ. мови; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-717-50-02 або: +3-(093)-845-32-33.

70) група «Б»: СВІТЛАНА. Українка, православного обряду, 06.09.1966 р.н.; ріст – 156 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – русаве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добра, романтична, надійна, акуратна, працелюбна, чуйна; захоплення, інтереси: – музика, театр, читання, подорожі; (11) – працьовитий, надійний, щоби не пив і не курив; (12) – так; (13) – 16 років; (14) – вдова; (15) – сину 21 рік, здоров'я задовільне, працюю продавцем; професія: – вихователь д/у, приватна діяльність; (17) – матеріально незалежна, проживаю з сином і мамою; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – Буський р-н, м. Буськ; контакт. тел.: +3-(097)-223-43-40.

73) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 08.05.1980 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 65 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – русаве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, романтична; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, читання книг; (11) – відповідальний, чесний, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – соціальний працівник; (15) – матер. незалежна, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-626-56-34.

74) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 23.07.1982 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – коричневе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – працьовитість; захоплення, інтереси: – спілкування з людьми; (11) – без шкідливих звичок, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, менеджер з реклами; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-235-57-92.

75) група «Н»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 12.08.1971 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 80 кг.; очі – карі; волосся – русаве; (7) – здорова, незначна вада в ході; (8) – не маю; (10) – спокійна, відповідальна; захоплення, інтереси: – вишвання; (11) – бажання створити сім'ю та мати дітей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – медичний працівник; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-680-65-05.

76) група «Н»: НАТАЛІЯ. Українка, православна, 02.07.1976 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – зелені; волосся – русаве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна, добра, товариська; захоплення, інтереси: – подорожі, мови, читання книг, релігія; (11) – добрий, чесний, порядний, без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчи-

тель; (15) – матер. незалежна, проживаю з родиною; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-718-27-98.

77) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, православна, 02.01.1979 р.н.; ріст – 157 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добрий, серйозний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – менеджер; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-701-71-78.

78) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 09.03.1979 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 59 кг.; очі – зелені; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна, сором'язлива; захоплення, інтереси: – література, музика, подорожі, спілкування; (11) – чесний християнин, добрий, надійний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-613-65-17.

79) група «Б»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 23.04.1984 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 73 кг.; очі – сірі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, товариська, доброзичлива; захоплення, інтереси: – активний відпочинок, подорожі, рукоділля, читання книг; (11) – без шкідливих звичок, добрий, врівноважений; (12) – так; (13) – 2 роки; (14) – вдова; (15) – дітей не маю; професія: – HR-менеджер; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-49-28.

80) група «Н»: ЛЮБОВ. Українка, греко-католичка, 25.04.1968 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 54 кг.; очі – карі; волосся – темно-русаве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, добра, весела, романтична; захоплення, інтереси: – музика, подорожі, театр; (11) – надійний, добрий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – адміністратор (сфера обслуговування); (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Луцьк; контакт. тел.: +3-(098)-618-59-70; +3-(050)-968-68-14.

81) група «Б»: ОЛЕНА. Українка, греко-католичка, 21.03.1965 р.н.; ріст – 154 см.; вага – 45 кг.; волосся – темно-русаве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, вірна, терпляча; захоплення, інтереси: – спорт, музика, езотерика, подорожі; (11) – самостійний, з почуттям гумору; (12) – так; (13) – 10 років; (14) – вдова; (15) – син 11 років, захопл.: конструктори, книги, малювання; професія: – домогосподарка; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(063)-319-60-80.

Постаті Христової Церкви

ОДНА З ОСТАННІХ

Інколи так буває в житті, що зустрінеш несподівано людину і вона в одну мить стане для тебе рідною. Коли я згадую цю жінку, у моїй уяві виринає скромне помешкання. Невисока сива жінка з чудовими синіми очима: очима, яких не змогли затьмарити всі пережиття та горе. Вона все старається пригостити мене і бідкається, що ліфт не працює і сюди, на сьомий поверх, так важко підійматися. Вона, скромна і лагідна, дарувала несмілий усміх кожному терплячому, щоб підбадьорити, підтримати. Була надзвичайно молитовна. Долею їй судилося стати їмостою, а це означало бути прикладом не лише для своїх дітей, але й для тих, хто був парафіянами її чоловіка. Щоби зрозуміти силу цієї жінки, треба торкнутись її родинних джерел.

Пані Марія Микитка – вдова по священнику Маркіянові Микитці, народилася у 1921 році в селі Должницях коло Перемишля в багатодітній родині священника Антона Федоряка. Батько був деканом і парохом в с. Лісковате.

Після закінчення гімназії Марійку відіслали вчитися до вчительського семінару сестер-василіянок у Львові.

Прищеплена в родині духовність і релігійність робила життя практично в монастирських умовах легким та приемним. У неї залишилися добрі спогади і про монахинь, і про товаришок по навчанні. Через одну з них, котра була замужем за о. Степаном Скробачем з Підмихайлівця, познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком, який був тоді питомцем Львівської духовної семінарії. Після першої зустрічі молоді трохи листувалися. Згодом Маркіян Микитка приїхав до с. Лісковатого, де жила Марійка з батьком, просити її руки. Хлопець сподобався батькові. Та часи були страшні – війна: з однієї сторони – німці, з іншої – москалі та ще й поляки. Наречений попереджав: «Ти добре подумай, бо то різно може бути. Можуть нас вивезти на Сибір [...]. Можуть мене в тюрму взяти, а тебе вивезти [...]»

Діставши від батька благословення на шлюб, молодий семінарист поїхав до Львова, щоб просити про уdlення священничих свячень. У 1944 році вони обвінчалися. Отець Маркіян дістав призначення сотрудником у село Добряни на Стрийщині. У цьому селі народилася їхня перша донька.

Згодом о. Маркіяна перевели в с. Покрівці коло Жидачева, де й закінчилася його праця парохіальним священником, адже у 1946 році церкву закрили.

Родина переїхала до Стрия. Отець працював на державній роботі – був заготівельником шкір. Їмость опікувалася дітьми (їх було вже троє), а допомагала їй чоловікова мама.

Дружині священника Марії Микитці назавжди закарбувалася в пам'яті та страшна ніч, коли їх вивозили. Вивозили за те, що о. Маркіян Микитка не підписався під відозвою «Ініціативної групи» о. Костельника і не перейшов на православ'я.

Застукали вночі. Діти, ще маленькі, налякались і плакали. Старенька мама дістала приступ, і їмость кинулась її рятувати. В хаті стояв гармидер, переляк і крик. Ніхто не був у стані збиратися в дальню дорогу.

Невдовзі родину повантажили на машину, де вже були інші виселенці, і повезли до пересильного пункту біля Борислава.

До кінцевої станції в Хабаровську їхали товарняком 5 тижнів. Потім баржею по ріці Амур – в тайгу. Висадили на якомусь березі. Люди, яких сюди привезли раніше, вже мали будиночки. Одна родина прийняла до маленької кімнатки Микиток і ще дві родини переселенців. В одній кімнатці поміщалося 11 осіб. На ніч клали дошки між двома ліжками і якось примудрялися поміститися. Згодом сім'ю Микиток переселили в тайгу, де вже були побудовані бараки, і великою радістю стала для родини окрема кімнаточка для них.

Всі мусіли працювати. Незважаючи на маленьких дітей, їмость ішла на роботу на бензинову заправку. Отця Маркіяна відправили на лісопвал. Вдома був тільки гостем – приходив з тайги раз або двічі на тиждень.

Холод в тайзі стояв страшний, а начальство не хотіло виписати йому валянки і куфайку. Отець був приречений на замерзання. «Тебе на то привезли, щоб ти подох, і нічого тобі не випишемо», – говорив коміжник.

Переживаючи за сина і не переніши важких умов життя, померла мама отця Маркіяна. Їмость залишилася з п'ятьма дітьми сама. Сил додавала лише молитва.

Служби Божі отець міг відправляти тільки вдома (себто в барак); в тайзі ж міг відчитати тільки Часослов.

Троє старших дітей вже ходили до школи, а двоє «сибіряків» були ще зовсім малими. Щоб якось вижити, купили козу. В морози коза і кури мусіли перебувати в тій же кімнатці, що й люди. Тут же тримали й продукти.

Найстрашніше було підписувати папір про довічне поселення тут, у Сибіру. Та отець потішав: вічність, мовляв, є у Бога, а тут вічного не буває... Такі сталосся – після смерті Сталіна багатодітні родини отримали право на звільнення.

Оскільки повертатися на Львівщину усе ж заборонили, то давній товариш – о. Степан Скробач – допоміг Микиткам у 1957 році облаштуватися в Рогатині. Отець Маркіян працював на різних державних роботах, а ночами служив підпільним греко-католицьким священником. Обслуговував, зокрема, монахинь в Рогатині та в Івано-Франківську. Приїжджали люди з сіл і кликали сповідати, христити дітей, шлюбо давати, хоронити.

«Він не зважав на те, що має жінку, дітей маленьких. Їхав, де потрібна була його священнича праця, і цим дуже ризикував собою», – згадувала їмость. Вона ніколи не ставала на перешкоді служінню свого чоловіка. Була вирозуміла, терпелива і дуже молитовна. Такими виховувала і дітей. Звісно, з отцем на відправи не їздила – опікувалася хатою і дітьми, котрі були ще малі.

Оскільки отець працював у Бурштині, то щоб доїхати туди з Рогатина, мусів ранесенько вставати, аби встигнути відслужити Службу Божу і вчасно доїхати на роботу. Їмость Марія була дяком і паламарем при потайній Літургії, готувала сніданок.

Через активну священничу діяльність за отцем провадився постійний нагляд. Його часто звільняли з роботи. Десь зо два десятки разів викликали його в міліцію, в КГБ, до району – навіть уночі. І кожного разу він прощався з родиною, як назавжди.

У 1972 році отець Маркіян Микитка помирає. Важка праця в Сибіру, постійне нервово виснаження, переживання за родину і вірних надломлюють його сили.

«Різно в житті було: я дуже швидко втратила маму; нас переселили сюди; потім – коротке життя на парохії, Сибір... Але найтяжче було, як помер чоловік. Сибір, мені здається, не був такий страшний... Легше то все переносилося, бо тоді ми були разом», – згадувала їмость.

Старші діти вже давно переїхали до міста. Тільки молодші ще залишилися з мамою. Коли й молодші підросли і пішли на студії, їмость переїхала до Львова.

Духовним наставником родини став о. Павло Брицький. Їмость організувала спільні св. Літургії, на котрі збиралася тепер вже велика родина, де були присутні не тільки діти і внуки, а й близькі родичі. Якщо ж не було можливості бути на живій Службі Божій – слухали її в трансляції радіо «Ватикан».

Коли ж прийшла Свобода, їмость Марія ходила на відправи біля костелу Кармелітів та біля собору св. Юра. Крокувала Львовом у молитовному поході 17 вересня 1989 року, випрошуючи у Бога свободу для Церкви і Держави. «Боже, нам єдність подай...» – співала разом з усіма, коли вивісили блакитно-жовтий прапор на ратуші.

«Яке то щастя було, коли Церква вийшла з підпілля! То для мене було дуже радісне. І тепер вірада – теж церква. Знаєте, коли маю якісь переживання, то знаходжу спокій у церкві. Молитва – то як бальзам на рани», – говорила їмость.

Пані Марії Микитки не стало 30 червня 2012 року. До кінця, до останніх хвилин свого життя вона здобувала святість тихою молитвою.

Ірина КОЛОМИЄЦЬ,
Інститут історії Церкви

Заробітчанська хвиля

ЗАДОВОЛЕННЯ ДУХОВНИХ ПОТРЕБ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ З УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЄВРОПІ

(Закінчення, початок у попередніх числах «Мети»)

Внаслідок значного еміграційного потоку багато українців опинилися на заробітках і в Великобританії. Українці зосереджені переважно навколо Лондона й Манчестера. Проте існують менші зосередження в Бірмінгемі й Брістолі. Потрібно зауважити, що українські трудові емігранти в Англії походять як із західних, так і зі східних регіонів України. Саме тому ті, хто отримав християнську формацію в Україні, шукають її і в Англії.

На даний час екзархат УГКЦ в Об'єднаному Королівстві налічує 14 регулярно діючих парафій, 15 священників, 3 монахів і 4 монахинь. Стосовно ж кількості вірних, то офіційний вісник екзархату подає число близько 15.000 осіб. Серед теперішніх душпастирів екзархату двоє походять з України – в Манчестері і Ковентрі. Хоча їм важко притягнути нову хвилю еміграції до церкви, оскільки багато українських заробітчан потрапило до Англії через інші країни Європи, а тому вони воліють перебувати більше в тіні, аніж показувати себе публічно.

Окремий напрям нашого проектного дослідження, проведений шляхом анкетування в Івано-Франківській, Львівській та Тернопільських областях, дав змогу простежити, чи відвідують емігранти за кордоном українські храми? Саме із 300 опитаних нами респондентів 167 осіб заявили, що ходять до церкви один або два рази на місяць, 113 осіб – три або чотири рази, та 20 осіб до церкви не ходять взагалі. Це переважно ті емігранти, які перебувають на заробітках у Великобританії, Греції та Росії. Іншими словами, більшість українського населення із Західної України намагається таки відвідувати українські храми для збереження власної ідентичності за кордоном.

За результатами польових робіт наших дослідницьких експедицій щодо дотримання за кордоном українських обрядів, то із 300 осіб 200 відповіли, що частково дотримуються наших традицій, поєднуючи їх з європейськими, 65 осіб – дотримуються усіх українських звичаїв, а 35 респондентів – взагалі не дотримуються українських обрядів. Тобто трудові українські емігранти намагаються у своїй більшості зберегти свою духовну самобутність та українські обряди, звичаї і традиції за кордоном.

Можемо складати список негативів сучасної української еміграції, але мусимо відзначити й позитивні аспекти, що стали можливими завдяки підтримці церковних структур. Кількамільйонна заробітчанська еміграція стала важливим чинником самоствердження та її інтеграції в європейській простір – чинник, який веде Україну в Європу і вносить сюди свій вклад, духовний і культурний.

Таким чином, у сьогоденні роль Церкви в житті емігрантів є дуже важливою. Основними позитивними факторами є організація парафіяльного життя та осередків за кордоном, організація суботніх чи недільних шкіл, створення різних громадських об'єднань, які сприяють збереженню української ідентичності, організації різних культурно-національних програм та, в першу чергу, задоволення духовних потреб українських мігрантів за кордоном. Щодо негативних чинників, то існує великий брак священників, а також храмів, які б могли послужити народові та бути об'єднуючим моментом в усіх ділянках християнського життя.

Тетяна СЕРЕДЮК, історик

Вітаємо ювілярів!

У листопаді святкують ювілеї:

20-річчя священства – о. Степан Антонюк (25.11)
 20-річчя священства – о. Зіновій Хоркавий (25.11)
 20-річчя священства – о. Ігор Хамуляк (25.11)
 15-річчя священства – о. Володимир Пенцак (21.11)
 15-річчя священства – о. Михайло Сукмановський (21.11)
 5-річчя священства – о. Володимир Левандівський (04.11)
 5-річчя священства – о. Богдан Волощак (08.11)

55-річчя уродин – о. Михайло Байдака (21.11)
 45-річчя уродин – о. Тарас Крупач (17.11)
 45-річчя уродин – о. Богдан Кос (20.11)
 45-річчя уродин – о. Ігор Підківка (21.11)
 40-річчя уродин – о. Дмитро Мицько (08.11)
 35-річчя уродин – о. Тарас Чорний (16.11)
 35-річчя уродин – о. Михайло Німак (17.11)

ДО УВАГИ БАТЬКІВ ТА КАТЕХИТІВ!

Видавництво «Храм» пропонує подарункове видання «МОЛИТОВНИК ДЛЯ ДІТЕЙ» (тверда палітурка, 86 с.)
 Молитовник містить текст Божественної Літургії, катехизову частину, приготування до Святої Тайни Покаяння, щоденні молитви та молитви на різні потреби.
 066 762 15 58 Володимир

Лікар, що опритомнів після коми, розповів про життя після смерті

ділився він з «Newsweek».

Проте все змінилося після того, як чоловік восени 2008 року сам впав у кому. Саме тоді, коли Александер тиждень знаходився на межі життя і смерті, а кора його головного мозку, що відповідає за думки та емоції, перестала функціонувати, він, за його власними словами, сам зробив подорож у потойбічний світ і, зокрема, в рай.

– Відповідно до справжнього медичного розуміння мозку і розуму, уявити собі, що я під час коми перебував би бодай в обмеженій свідомості, а не те що здійснював дуже яскраву і цілісну подорож, просто неможливо, – відзначив нейрохірург. – Немає жодного наукового пояснення, що, незважаючи на те, що тіло було у комі, а кора мого мозку відключилася, сам мозок продовжував працювати і, що більше, виправився в інший, набагато більший Всесвіт – вимір, про існування якого я ніколи не підозрював.

Лікар підкреслив, що в цілому містичний вимір, який він відвідав, був схожий на багаточисельні описи людей, що пережили клінічну смерть або інші передсмертні стани. За його словами, він є буквально новим світом, в якому є щось значно більшим, ніж лише

наше тіло і наш мозок, і де смерть – це не кінець свідомого існування, але лише частина безконечної подорожі.

Лікар зміг описати і як виглядає цей дивний світ. Він розповів, що його мандрівка розпочалася з того, що він витав десь високо у хмарах і невдовзі побачив «прозорих, мерехтливих істот, що літають по піднебесю і залишають за собою довгі, схожі на лінії сліди». Крім того, ці істоти видавали дивні звуки, подібні до прекрасної пісні, і, як здалося чоловікові, таким чином вони виражали радість і благодать, які неповнювали їх. Проте ні з птахами, ні з ангелами Александер порівняти їх не наважується – дуже відрізнялись вони від будь-чого, що існує на нашій планеті. Це були якісь вищі створіння, упевнений він.

Одне з таких створінь – незнайома молода жінка – приєдналося до нього і стало його провідником по містичному всесвіту. При цьому зовнішність своєї прекрасної супутниці Александер запам'ятав у деталях – у неї були темносині очі, золотисто-коричневе волосся, заплетене в коси, і високі вилиці. Одяг жінки був простим, але красивим і яскравим – ніжно-блакитного, синього і персикового кольорів. З нею, як і з іншими,

подібними до неї істотами, нейрохірург розмовляв без слів – повідомлення проходили крізь нього і нагадували вітер. Він згадав навіть одне з одкровенень, сказаних йому містичною жінкою: «Ти – улюблений і тобою завжди дорожитимуть. Тобі нічого боятися. Немає нічого, що ти міг би зробити неправильно. Ми покажемо тобі тут багато речей, але врешті-решт ти повернешся назад».

Поступово жінка припровадила лікаря у «величезну порожнечу, де було абсолютно темно, але відчувалася нескінченність, і при цьому було дуже приємно». Зараз Александер вважає, що ця порожнеча була «помешканням Бога».

Незабаром чоловік опритомнів. Проте тепер, випробувавши на собі подорож у потойбічному світі, він неквапливо ділиться своїм досвідом з колегами, але умиротворення знаходить лише у храмі. Також чоловік написав книгу «Подорож нейрохірурга у потойбічний світ», яка незабаром має вийти у світ.

– Я, як і раніше – лікар, і надалі залишаюся людиною науки, – резюмує Александер. – Але на глибинному рівні я дуже різнився від тієї людини, якою був раніше, оскільки я побачив нову картину реальності...

На Львівській площі у Києві з'явиться скляна церква – такий проект затвердила Містобудівна рада столиці. Про це повідомив член цієї ради, голова комісії міськради з питань культури і туризму Олек-

У Києві побудують скляну церкву

сандр Бригінець, – повідомляє Християнський мегапортал invictory.org.

«Містобудівна рада Києва затвердила проект відновлення Стрітенської церкви. Архітектори і релігійна громада вирішили не використовувати для її відновлення жодного з чотирьох відомих варіантів Стрітенської церкви і розробили новий сучасний проект», – відзначив він.

Чиновник розповів, що, згідно з проектом церкви, на вході до храму міститиметься ікона Божої Матері «Всіх скорботних радість», яка знаходилася колишніх на Львівських воротах. У одному з варіантів проекту нескляна частина церкви буде викладена елементами, що нагадуватимуть унікальну кладку часів Київської Русі – плінфу, яка застосовувалася в древньоруській храмовій архітектурі X – початку XIII століття. Церква Стрітення Господнього була закладена Ярославом Мудрим, кілька разів перебудовувалася, поки не була знищена більшовиками в 1934 році. Офіційною причиною знесення храму називають плани тодішньої влади реконструювати площу (яку, до слова, так і до сих пір не привели до порядку), але справжньою причиною, як стверджують, був усе ж страх влади перед чудесами, які комуністи побачили на власні очі: у 30-х роках відбулося чудесне самооновлення церковних бань, які раптом засяяли, немов щойно позолочені.

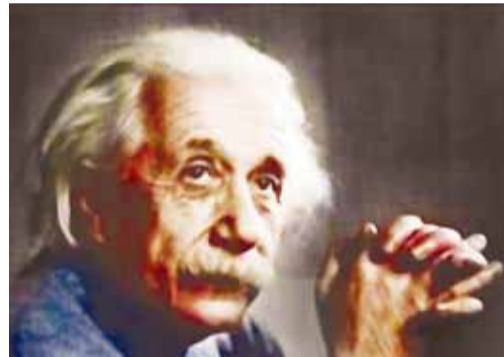
Ейнштейн був атеїстом?

Як стало відомо з деяких ЗМІ, на аукціон eBay було виставлено листа відомого фізика Альберта Ейнштейна, в якому він ділиться своїми поглядами на Бога і Біблію. Торги тривали з 8 по 18 жовтня.

Особливу цінність цього листа становить, безсумнівно, його зміст, який, зокрема, проливає світло на ставлення Ейнштейна до релігії.

«Слово «Бог» для мене означає не більше, ніж вираження людської слабкості, а Біблія – збірку шанованих, але все ж примітивних і дитячих легенд. Жодне тлумачення, – не важливо, наскільки воно майстерне, – не змінить моїх поглядів», – говориться в перекладі документа.

Оригінал листа був написаний вченим німецькою мовою. Він запакований у конверт, в якому його було відправлено 3 січня 1954 року автором книги «Вибери життя: біблійний заклик повстати» Еріку Гуткінду.

У ньому Ейнштейн також висловлюється з приводу євреїв. «Для мене релігія євреїв, як і всі інші релігії, є дитячими забобами, – пише фізик. – І сам єврейський народ, до якого я належу і з яким тісно пов'язаний, не є для мене більшою цінністю, ніж усі решта народів. Виходячи з мого досвіду, він нічим не кращий від інших націй, хоча й захищений від найстрашніших лих браком влади. А так я не бачу в ньому нічого «вибраного».

Доктор Ебен Александер, який довший час викладав у Гарварді і встиг заслужити собі репутацію зразкового нейрохірурга, скільки себе пам'ятав, вважав себе християнином, проте ніколи не вірив у існування загробного життя і навіть співчував тим, хто вірив, що десь там є Бог, який нас безмежно любить, – повідомляє Християнський мегапортал invictory.org.

– Як нейрохірург, я не вірив у феномен «існування поза тілом». Я виріс у науковому середовищі, я – син нейрохірурга. Пішовши стопами батька, я став академіком і нейрохірургом, викладав у Гарвардській медичній школі та інших університетах. Я розумію, що відбувається з мозком, коли люди перебувають на межі смерті, тому я завжди вважав, що існує розумне наукове пояснення «подорожам поза тілом», які описують люди, що дивом уникнули смерті, – по-

Свідоцтво про реєстрацію КВ 4266

При передруку матеріалів посилання на газету «МЕТА» обов'язкове!

Над випуском працювали:

головний редактор:

о. Іван ГАЛІМУРКА,

літературний редактор Святослав СМУК,

більше редактор і технічний редактор:

Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилати на адресу:

площа св. Юра, 5, м. Львів,

Україна, 79000,

тел. (0322) 79-86-93;

тел. (032) 233-40-73;

e-mail: meta.ugcc@gmail.com

meta_ugcc@ukr.net

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів

відповідає автор.

Рекламні оголошення приймаються вчитаними і відредагованими рекламодавцем.

Матеріали не рецензуються і не повертаються.

Редакція може не поділяти думку автора.

Друк: ПрАТ «Видавничий Дім «Високий Замок»

Тираж: 6500 примірників, Замовл. №